

คำอธิษฐานที่วนที่จากลา

F R I E N D S

【Story】 Kanehito YAMADA

【Illust.】 Tsukasa ABE

VOL. 5

The online PDF text
MANGA-PDF.COM

90
บาท

COPY RIGHT © ลิขสิทธิ์ทุกตัว

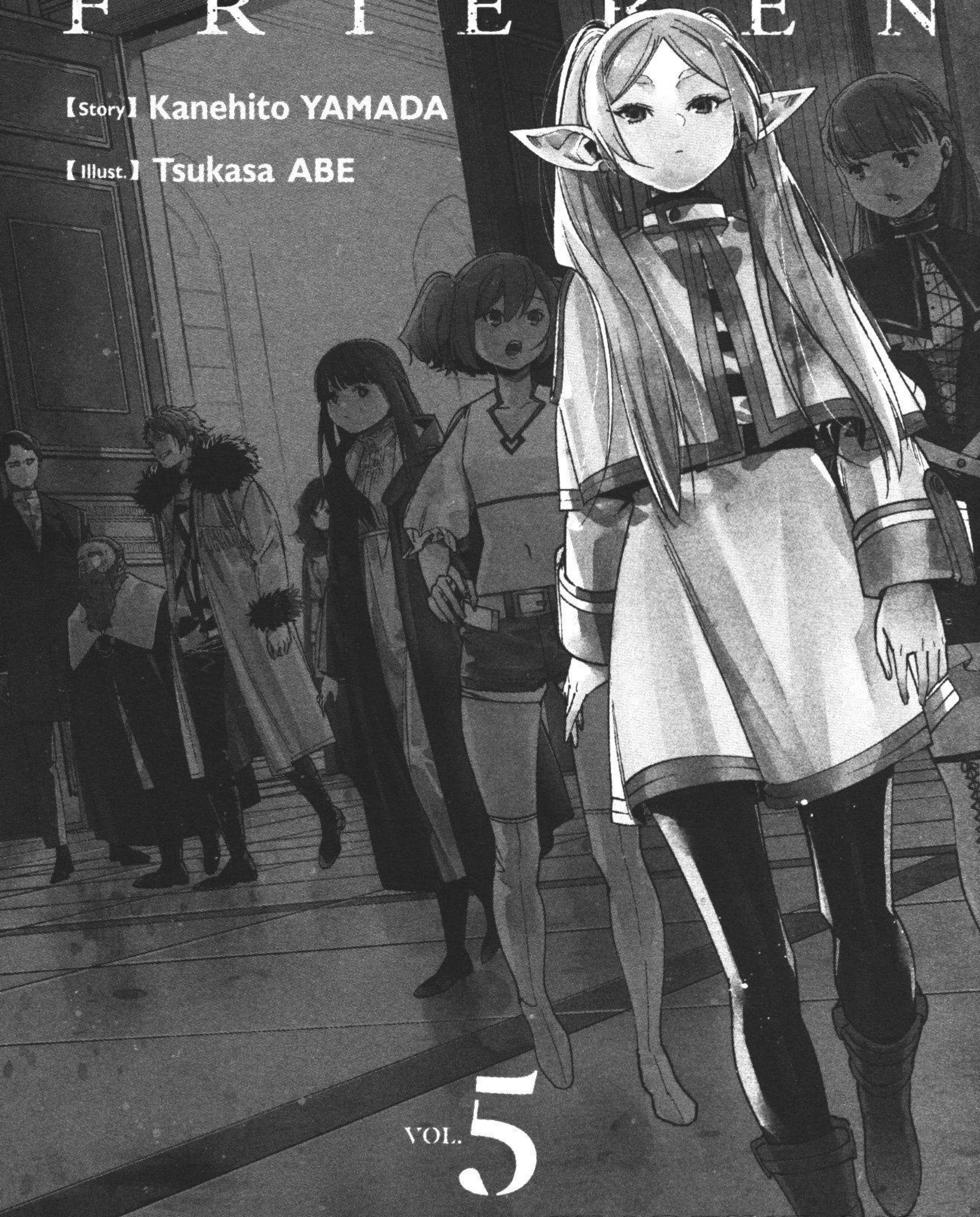
SIAM INTER COMICS

คำอธิษฐานที่จากรดา

F R I E P E E N

【Story】 Kanehito YAMADA

【Illust.】 Tsukasa ABE

VOL. 5

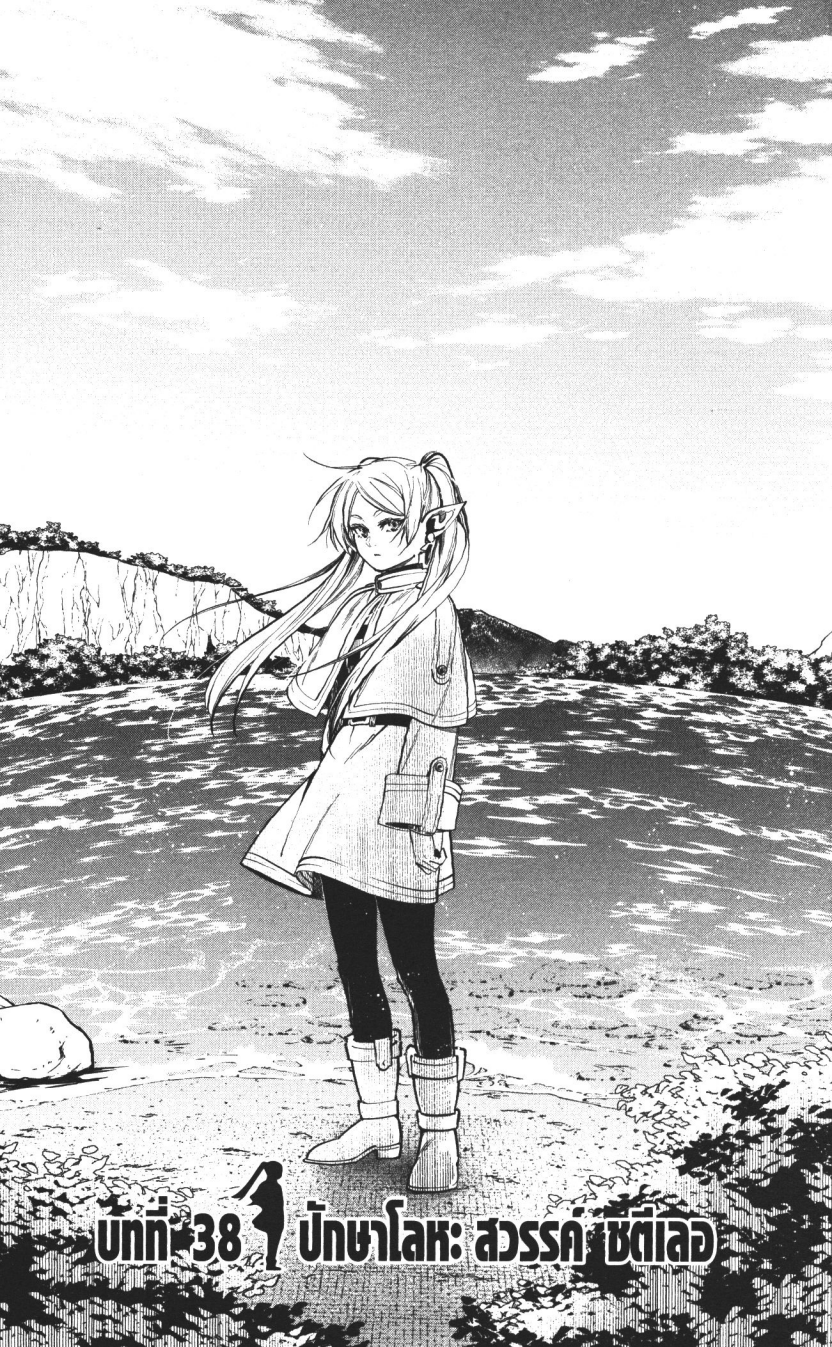
GEARFIVE.COM

CONTENTS

บทที่ 38 ปักชาโหล: สวรรค์ ชตีลล	003
บทที่ 39 เริ่มปฏิบัติแผนฉบับกุม	021
บทที่ 40 เวทมนตร์จับนก	039
บทที่ 41 เวลาสำหรับเตรียมใจ	057
บทที่ 42 เหตุผลในการต่อสู้	075
บทที่ 43 สิทธิพิเศษ	094
บทที่ 44 แย่งชิงชตีลลกลับ	115
บทที่ 45 เวทมนตร์ควบคุมน้ำ	133
บทที่ 46 สภชาติที่อรรหยังขึ้น	151
บทที่ 47 เฟรูนกับชนมอ	171

บทที่ 38 ปักษาลอ: สวรรค์เซติล

กลุ่มประเทศ
ทาง
ตอนเหนือ
แอ่งกระทะ
กรูเป

สถานที่
จัดการสอบ
รอบแรก

เราจะ
แจกจ่าย
ทรงหนึ่งทรง
ต่อหนึ่งปาร์ตี

ในพื้นที่
จัดการสอบนี้
เป็นถิ่น
ที่อยู่อาศัยของ
ปีกษาโลหะสวรรค์
ที่เรียกว่า
ชติเลอ

ขออธิบาย
กฎการสอบ
รอบแรก
ให้เข้าใจ
ง่าย ๆ

และสอง
สมาชิก
ปาร์ตี
ต้องอยู่
ด้วยกัน
ครบทุกคน

หนึ่ง
แต่ละปาร์ตี
จะต้องมีนกชติเลอ
อยู่ในทรง
ก่อนตะวันตกดิน
พรุ่งนี้

เงื่อนไข
การสอบผ่าน
ในรอบแรก
มีสองข้อ

ยังกล้าพูด
ทั้งที่จริง ๆ แล้ว
ทางบาเรียล้อมพื้นที่
ไว้แข็งแรง
จนไม่ให้เล็ดลอดได้
กระทั่งฝุ่นแท้ ๆ

ผู้เข้าสอบ
สามารถเคลื่อนไหว
ได้อย่างอิสระ
แต่ในกรณีที่เหมาะสม
คนหนึ่งคนใดในปาร์ตี้
ออกไปนอก
พื้นที่สอบ

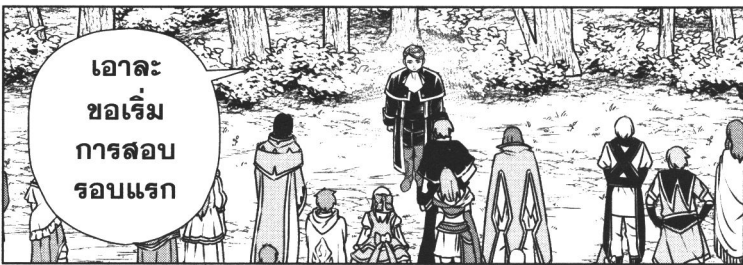
จะเอาอะไร
ที่ไหน
ออกไปได้ล่ะ

ให้ถือว่า
ทั้งปาร์ตี้นั้น
สอบตก
ทันที

ตั้งใจฟัง
คำอธิบาย
ด้วยสิ

เอาละ
ขอเริ่ม
การสอบ
รอบแรก

ไม่เคย
เห็นนกนั้น
มาก่อน
จะไปคิด
แผนการ
ได้ยังไง

ซึ่งเขา
หรือเปล่า
เธอ

ยัง
ทะเลาะ
กัน
ไม่
เลิก

ก่อนอื่น
เราควร
จะคิด
แผนการ

แล้วไม่
เข้าชิงจุดตัดสิน
ว่าใครจะ
ถือครอง
ก่อนอื่น
เดินไป
พลาจ
แนะนำตัว
กันไปพลาจ ๆ
ไหม?

คินเน่
เป็นเมจ
ระดับสาม
เหมือน
กัน

เป็นเพื่อน
สมัยเด็ก
ของลาวีเน่
มาจาก
โรงเรียน
เวทมนตร์
เดียวกัน

ปาร์ตีหมายเลข 2
คินเน่

ลาวีเน่
เป็นเมจ
ระดับ
สาม

ปาร์ตีหมายเลข 2
ลาวีเน่

ฉัน
ฟรีเรน
ขอ
ฝากเนื้อ
ฝากตัว
ด้วย

ปาร์ตีหมายเลข 2
ฟรีเรน

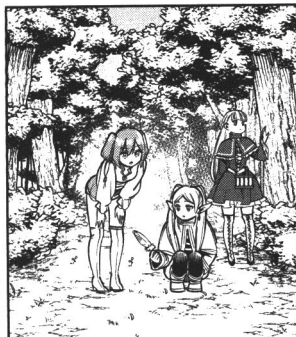
ถึงจะไม่เคยเห็น
ตัวจริงมาก่อน
แต่ฉันก็พอมี
ข้อมูลอยู่บ้าง
ก่อนค้นหาขดีเลอ
ให้เจอ แล้วลอง
สังเกตมัน
สักพักละกัน

ไม่มี

ทั้งคู่
มีความรู้
เกี่ยวกับ
นกขดีเลอ
ไหม?

ไม่
มี

ฉัน
ยังพอไหว
จะล้วงหน้า
ไปดูก่อน

มา
พักผ่อน
ก่อน
สักนิด
ใหม่

ไม่ได้
เรื่อง
เลย

เหนื่อย
จัง
...

...

หนวกหู
ถ้าทำ
อย่างนั้น
ภารกิจ
จะไม่คืบหน้า
สักทีนะสิ

อยู่
เป็นกลุ่ม
ปลอดภัย
กว่านะ

เก่งกว่า
แม่呢

ลาวิเน่
คิดว่า
ตัวเอง
เก่งไหม
?

อยากลอง
สักตั้งหรือ
?

ฉัน
ไม่อยาก
สู้กับคุณ

เทียบ
กับฉัน
ล่ะ?

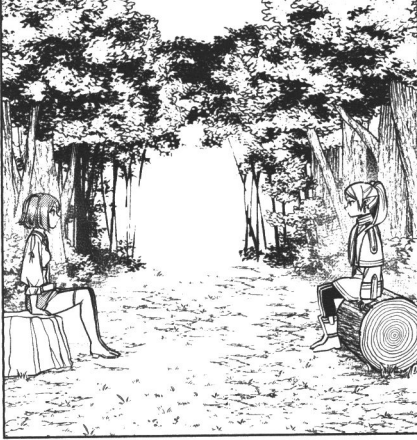

ถ้าเจอ
อันตราย
ก็รีบ
กลับมาละ

เข้าใจ
แล้ว
เอาสิ
ลอง
ไปดู
ละกัน

อืม

รู้
แล้ว
นะ

แล้วก็
ระวัง
ท้องฟ้า
ล่ะ

?

เป็นเพราะ
พวกคันเน
ทะเลาะกันนั้นแหละ
ใช้ว่าฉันจะอยาก
ทำหน้าที่
ทำมัทพ

โทษทีนะ
พวกเรา
ก็เป็นแบบนี้
มาตั้งนานแล้ว

ฟรีเรนเน็ย
เหมือน
อาจารย์
เลย

น่าจะ
เหมาะเป็น
ลิตเตอร์นะ
?

ปาร์ตี้นี้
จะไหว
ใหม่น่า
...

เฮ้อ
:

กลับ
มาเร็ว
นะ

เฮ้

ทำไม
เหรอ
?

ก็หมาย
ความ
ตามนั้น
เลยนะ

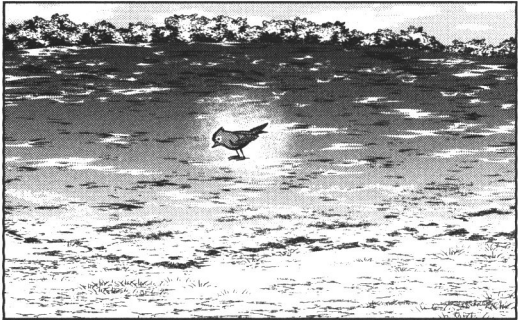
ว่าแต่หมายความว่า
ว่ายังไงเหรอ
ที่บอกว่าให้ระวัง
ท้องฟ้า

ไม่ถนัด
เวทมนตร์
ตรวจจับ
เหรอ?

เจอ
ขี้เลื่อย
แล้ว

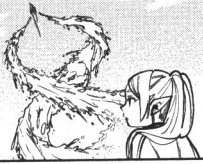
ทำได้
ดีมาก
ลาวีเน่

ฉันลอง
สังเกต
การณ์
ให้ดี
...

อุตสำหรับ
บอกให้
สังเกตการณ์
...

จะหนี
แล้ว

ไม่หรอก
ทำได้ดีมาก
คินเน่

อึป
...

นา?
ทำไมล่ะ
:

แต่ว่า
รีบหมอบลง
จะดีกว่า

ว้าว
:
ไม่เลว
นี่นา

นกขัติเลอมี
ความทนทาน
และ
แข็งแกร่งมาก
แถมยัง
บินได้เร็ว
เหนือ
เสียง

การ
พันธนาการ
ในระดับแค่นั้น
ยังใช้การไม่ได้

คินเน่
ควบคุมน้ำ
ส่วนลาวีเน่
ก็ทำให้เป็น
น้ำแข็ง

ไม่ใช่ของ
ที่จะ
ฝึกกันได้
ในวัน
สองวัน

จังหวัดประสาน
ได้อย่างเหมาะเจาะ
เหมือนลมหายใจ
เดียวกัน
เป็นการจับคู่
ร่วมมือกัน
ในระดับสูง

หากต้องการ
จับตัวมัน
จำเป็นต้อง
เผื่อรอจังหวะ
ให้ดี
วันนี้
ก็คอย
สังเกตการณ์
มันไปก่อน
เถอะ

น้ำ
เสีย
ตาย
จึง

เอาจริงเหรอ
แต่มอง
ไม่เห็น
แล้วนะ

ไม่ไหว
:
ทะเลาะ
กัน
อีกแล้ว
:
:

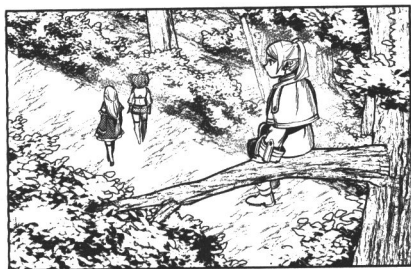
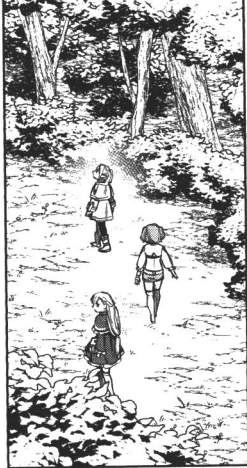
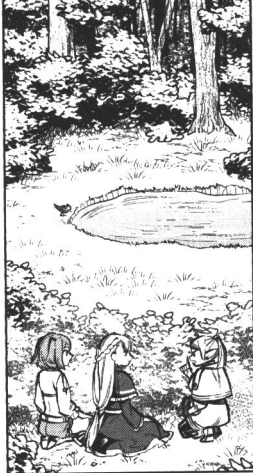
ที่ล่าคณิกวนั้น
ต้องสังเกตรอบๆ
ทะเลสาบก่อนสิ
|

รีบไล่ตาม
ไปเถอะ

ตอนแรก
ก็ยังสงสัยว่า
จะไหวหรือเปล่า
แต่ถ้า
เป็นแบบนี้
ก็มีโอกาส
:
:

...อ้าว
ฟรีเรน
ไม่อยู่

...นี่
...เสียง
อะไร
นะ
...

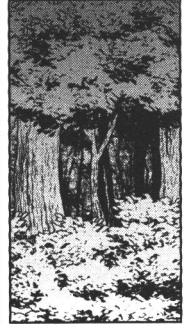
...โอ๊ะ
อย่างนี้
เองเหรอ

ถ้า
อย่างนั้น
ก็แปลว่า

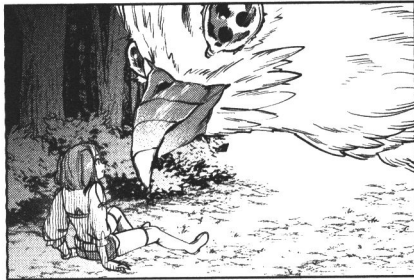

ไม่ได้ตก
สักหน่อย
ทำไมกัน
...

อย่างที่คิด
จริงๆ
ถึงจะเบา
แต่นี้เป็น
เสียงฝน
...

บอก
แล้วใจ
ว่าให้ระวัง
ห้องฟ้า

อืม

ตั้งสติ
ได้
หรือยัง
?

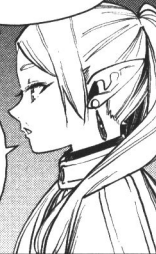
...ฉันน่าจะเป็นคนซึ่ขลาด
กว่าที่เห็นนะ
หลายครั้งที่เวลาจวนตัว
จะทำอะไรไม่ถูก

อย่างตอน
ฝึกเวทมนตร์
ลอยตัวครั้งแรก
ก็เหมือนกัน

แล้วทำไม
พวกเธอถึงใช้
เวทประสา
กันได้เหมาะเจาะ
ขนาดนั้นล่ะ
?

แปลก
นะ

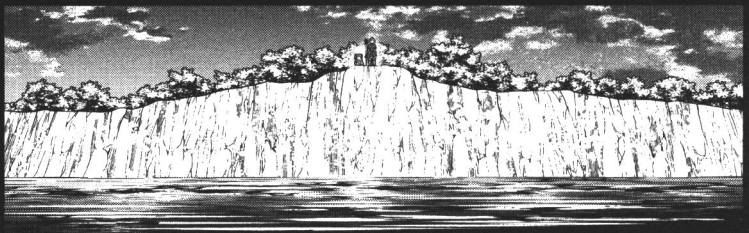

ได้ยิน
เธอ
เรียกชื่อ
ลาวิเน่
นะ

ก็
ใช่

เกลียด
ลาวิเน่
ไม่ใช่
เธอ

ถ้าไม่มี
ความกล้า
ฉันฉัน
ช่วยตีบ
ให้ร่วง
เอาไหม

ข้างล่าง
เป็นน้ำ
ไม่ตาย
หรอก

พวกที่ล่องหน
ไปก่อน
ไปไกล
ขนาดนั้น
แล้ว

เอาเถอะ
ถ้าแค่ชม
แล้วก็บินได้
จะลอง
ใจดีด้วย
ก็ได้นะ

ล่อเล่นไซ้ไหมเนีย
นี่เป็นผลของ
การที่ถูก
ปะป้าหามา
ประคบประหอม
มานะลิ

ชอบ
พูดจา
โจรร้าย
กับฉัน
ทุกที

ฉันนะ
เป็นประเภท
ทำได้ดี
เวลาโดนชม
นะ

ฉัน
เกลียด
คนแบบ
ลาวิเน่

ฉันรู้
นะ

ความจริง
ถึงจะซี้ซลาด
แต่ก็มี
ความ
พยายาม

เอ๊ะ
?

ฉันก็บอก
ข้อดีของฉัน
มาสิ

เฮ้ เฮ้
ใครจะพูด
ออกไป
ได้ล่ะ

นา ?

ทำไม
ล่ะ ?

พูดอีก
ลิ

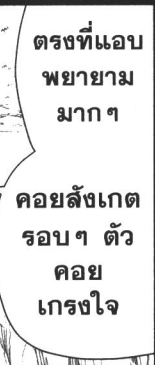
ข้อดี
ของเธอ
ไง

...ตรงที่
ขี้มแล้ว
ตุน่ารัก

อีก

ตรงที่แอบ
พยายาม
มาก ๆ

คอยสังเกต
รอบ ๆ ตัว
คอย
เกรงใจ

พูด
ลิ

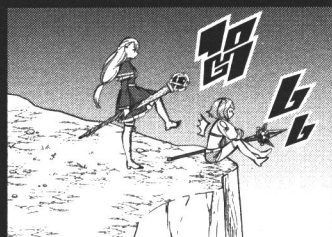

อ้าย

—
!!

เอ๊ะ
อันนี้
ชนลูกละ

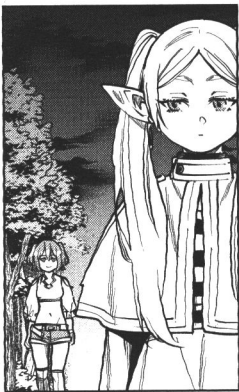

ฮะ ฮะ
อะไรกัน
ก็บินได้นี้

คน
อย่างเธอนะ
ถ้าอ่อนโยน
ด้วยแล้ว
จะพาน
ไม่ยอมทำ

∴
เกือบ
ไป

เพราะชั้น
ฉันเลยเข้าใจ
ว่าถึงกลัว
แต่ถ้าลอง
ลุยสักตั้ง
ก็อาจไปได้ดี
ผิดพลาด

ถึงลาวีเน่
จะชอบใช้กำลัง
แต่เธอก็พยายาม
ผลักดันให้ฉัน
ทำเรื่องต่าง ๆ

ชั้นเหรอ
ถ้าชั้น
∴
เฮ้?
?

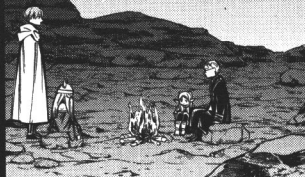
ใช่

กลัวเหรอ
ไอเซ็น
?

สั้น
อยู่
นะ

พรุ่งนี้
แล้วสินะ
ศึกครั้งแรก
กับมังกร

คุยอะไร
กันนะ
?

ผม
ก็กลัว

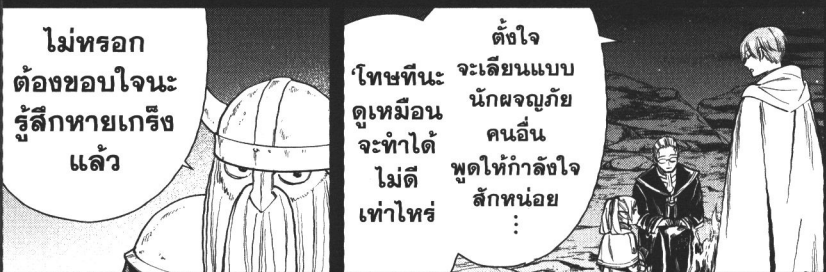
กลัว
เหรอ
?

ใช่

ฉัน
เหรอ

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

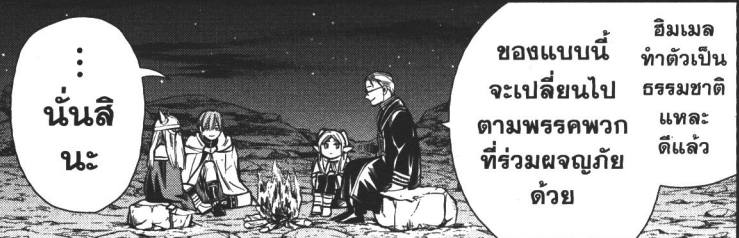
ชัดเจน

ไม่หรอก
ต้องขบใจนะ
รู้สึกหายเกร็ง
แล้ว

ตั้งใจ
จะเลียนแบบ
นักผจญภัย
คนอื่น
จะทำได้
ไม่ตี
เท่าไร

จะเลียนแบบ
นักผจญภัย
คนอื่น
พูดให้กำลังใจ
สักหน่อย
:

...

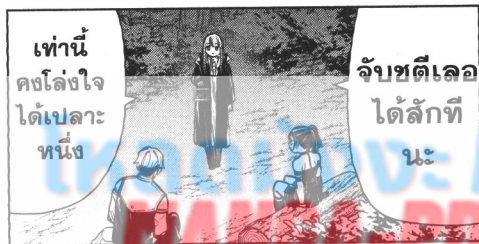
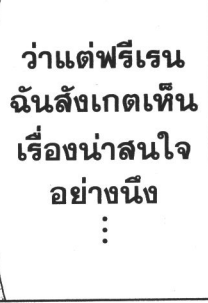
นั่นสิ
นะ

ของแบบนี้
จะเปลี่ยนไป
ตามพรรคพวก
ที่ร่วมผจญภัย
ด้วย

อิมเมล
ทำตัวเป็น
ธรรมชาติ
แหละ
ดีแล้ว

อย่างตัวเองสินะ
มันแตกต่าง
ไปตามพรรคพวก
จริง ๆ

ตอนที่ 39 เริ่มปฏิบัติอาถรรพ์จับกุม

คงเป็นไป
ไม่ได้
ที่จะไล่ตาม
ความเร็ว
ระดับนั้น

ถูกตามที
ฟรีเรน
บอก

อย่างแรก
นกตัวนั้น
บินได้ถึงเร็ว
เหนือเสียง

ฉันขอสรุปผล
การสังเกต
นกชนิดีเลอ

ที่ล้ำคณ
ปัญหาใหญ่สุด
คือนกชนิดีเลอ
แทบไม่มี
พลังเวทเลย
ก็เลยไม่สามารถ
ใช้วิธีค้นหาจาก
พลังเวทได้

เพราะฉัน
ถึงไม่รู้เลยว่า
ตอนนี้อยู่ไหน

หรือ
จำนวน
ทั้งหมด
ที่มีด้วย

อีกอย่าง
ยังแข็งแกร่ง
และทนทาน
เหมือนมังกร
การ
ได้
ด้วย
ไม่สะดุ้งสะเทือน
กับเวทมนตร์
โจมตีทั่วไป

เท่านั้นไม่พอ
ยังรับรู้
พลังเวท
ได้ฉับไว

แค่ฝ่ายเรา
กตพลังเวท
เข้าใกล้
เดี๋ยวเดียว
ก็หนี
ไปแล้ว

ต่อให้
หาเจอ

เราก็
ยังไม่มีวิธี
ในการจับ

คิดว่า
คงเป็นเพราะ
ผู้เข้าสอบ
คอยวนเวียนหา
ถึงได้
ระวังตัว

ใน
กรณีร้ายสุด
อาจไม่ไฉล
มาอีก

สุดท้าย
ก็เจอแค่
3 ครั้ง
ช่วงเข้า
เมื่อวาน

ความจริง
คืนวาน
ฉันทดสอบ
เวทมนตร์ที่อาจ
เป็นประโยชน์
กับการจับ
นกขติเลอ

ถ้า
เรื่องนั้น
ก็ไม่ต้อง
ห่วง

“เวทมนตร์
จับนก”

ค้นแน่
ก็เห็น
แล้ว
นี่

เป็น
เวทมนตร์
แบบไหน
หรือ
?

เห็น
ออก
ไป
เมื่อ
คืน

เผ่าพันธุ์
ที่ทำอาชีพ
ล่าสัตว์เป็น
ผู้คิดค้นขึ้นมา

เป็น
เวทมนตร์
สำหรับคน
ในเผ่า

สมัยก่อน
เมื่อนานมาแล้ว
ยุคที่เวทมนตร์
ยังแพร่หลาย
มีเมจ
จำนวนมาก

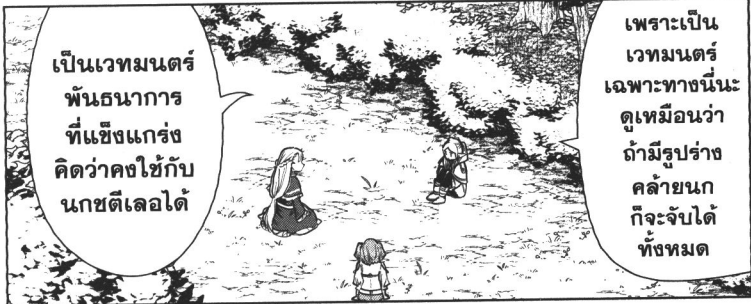

แต่นั้นเป็น
มอนสเตอร์
ไม่ใช่ชนก
:

จะว่าไป
ก็ใช้เวทมนตร์
ผนึก
การเคลื่อนไหว

เป็นเวทมนตร์
พันธนาการ
ที่แข็งแกร่ง
คิดว่าคงใช้กับ
นกขัติเลอได้

เพราะเป็น
เวทมนตร์
เฉพาะทางนี่ละ
ดูเหมือนว่า
ถ้ามีรูปร่าง
คล้ายนก
ก็จะจับได้
ทั้งหมด

อาณาเขต
ของ
เวทมนตร์นี้
คือ
50 เซนติเมตร

ถ้า
ไม่เข้าใกล้
ขนาดนั้น
ก็ใช้ไม่ได้

ถ้าใช้
เวทมนตร์นั้น
ก็คงจับได้
ตั้งแต่
เมื่อวาน
แล้ว

ทำไมถึง
ไม่บอก
เรื่องนั้น
ก่อนล่ะ

มันจะ
ไม่เป็น
อย่างนั้น
นะลิ

แต่ดูจะเป็น
ก้าวเดียว
ที่ใหญ่มาก
...

เหลือ
อีกแค่
ก้าวเดียว
แล้วนะ

ที่ผ่านมา
เราเข้าใจ
ได้เท่าไร
?

อย่างมากก็
แถม 3 เมตร
พอเข้าใจ
ราว 20 เมตร
ก็ดูเหมือน
จะสังเกตเห็น
พวกเราด้วย

ขอดถามอีกทีนะ
คิดว่าเวทมนตร์
ของทั้งคู่
จะพอหยุดขี้ต๊อด
ได้หรือเปล่า
?

ส่วนเวทมนตร์
ของฉัน
ถ้ามีน้ำ
ปริมาณมาก
คงหยุดมัน
ได้ไม่ยาก...

บางที
คงจะ
หนีไป
ก่อนผนึก
การ
เคลื่อน
ไหว

ถ้าแค่แซ่แซ็ง
ก็อาจเป็นไปได้
แต่ในเมื่อมันรับรู้
พลังเวทได้จับไว
แถมร่างกายยังทนทาน
ก็พันธนาการ
ให้สมบูรณ์ได้ยาก

อีกอย่างคือพลังเวท
จะผ่านเข้าไปในน้ำ
ที่มีปริมาณมากได้ช้า
เพราะชั้นถ้าไม่ใช่
พลังเวทเข้าไปก่อน
ก็ไม่ทัน

แต่ถ้าเป็น
ละอองน้ำเหมือนฝน
ถึงน้ำจะมีปริมาณมาก
ก็ควบคุมได้ทันที

แต่เวทมนตร์
ที่ฉันใช้คือ
เวทมนตร์ควบคุมน้ำ
ไม่สามารถสร้างน้ำ
ขึ้นเองได้

เพราะชั้น
ถ้าไม่มีน้ำ
ก็ใช้การ
ไม่ได้

แต่จะให้ใส่
พลังเวทเข้าไปในน้ำ
เอาไว้ก่อน
นกขี้เลื้อยที่ไว
ต่อพลังเวท

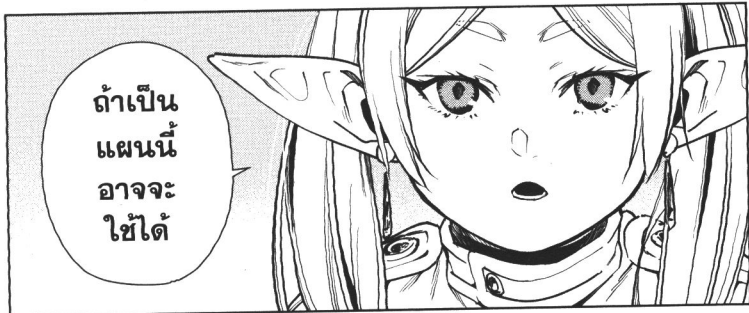
คงไม่ยอม
เข้าใกล้
แน่

จิบ

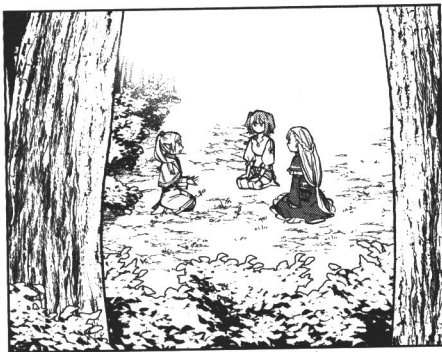

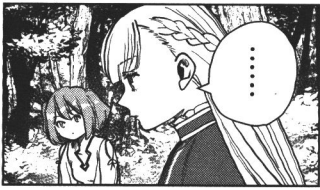
ฉัน
เทรอน
ไม่เข้า
ใกล้

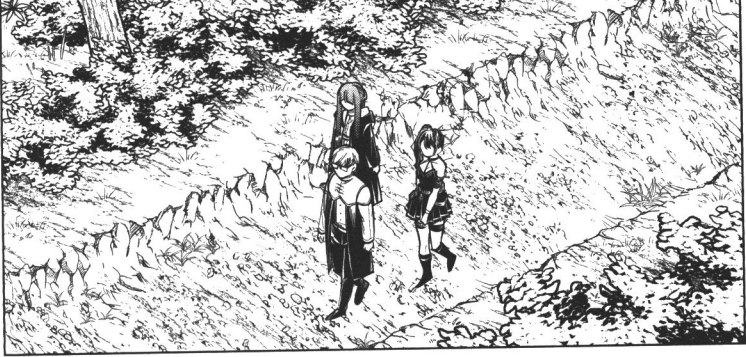
ไม่เข้า
ใกล้

ถ้าเป็น
แบบนี้
อาจจะ
ใช้ได้

ตรง
ศูนย์กลาง
น่าจะจะมี
ทะเลสาบ

แต่
ก่อนอื่น
ต้องขอ
ไปเติม
น้ำ

มี
อะไร
?

…
นี่
นี่

ที่เหลือ
ขอแค่ซ่อนตัว
จนตะวันตกดิน
ก็ลอบผ่าน
รอบแรก

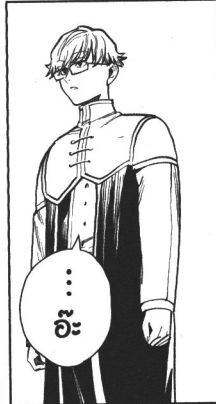
แต่
โชคดีนะ
ที่เราได้
นกขัติเลอ
มาแต่
เนิ่นๆ

นี่ะตอนแรก
ก็นึกว่าถนน
แต่กลับเป็น
แม่น้ำที่แห้งขอด
ต่างหาก

ดูเหมือน
คงจะ
ไม่จ่าย
อย่างจั้น

แถมยังมี
ลักษณะพื้นที่
ที่คล้ายๆ กัน
อีกหลายแห่ง
ด้วย

ถึงอย่างนั้น
ก็เถอะ
ยังไม่แน่ว่า
ผู้เข้าสอบ
จะไปรวมตัว
บริเวณ
ทะเลสาบ

พวกเรา
ผู้เข้าสอบ
จะใช้ชีวิต
ทรหดยังไง
ก็ต้องการน้ำ
ระดับหนึ่ง

แต่
นกขี้เลือน่ะ
ทำอย่างนั้น
ไม่ได้

นั่นสินะคะ
ผู้เข้าสอบ
หลายคน
ก็คงจะพก
น้ำติดตัว

คงฉัน
ก็
แห้ง
แล้ว
ด้วย

ถึง
ขนาดนั้น
คง
ไม่ไหว
หรอก

...ดีละ
ตกลง
ตามนี้
ไม่ต้อง
ดื่มน้ำ

แล้ว
จะเอายังไง
เรื่อง
ความสะอาด
?

ถ้าเป็น
บ่อน้ำเล็กๆ
ก็น่าจะ
หาเจอ

ก็หาทาง
อย่าง
เอาไปดื่ม...

...อย่างนี้
นี่เอง
พวกที่
สังเกตเห็น
เรื่องนั้น

จะต้อง
ไปเฝ้าแถว
ทะเลสาบ
ที่มีน้ำ
มากที่สุด
แน่

ก็ยัง
ป้องกัน
ได้ทัน
ซะได้นะ

ยุ่งยาก
จัง

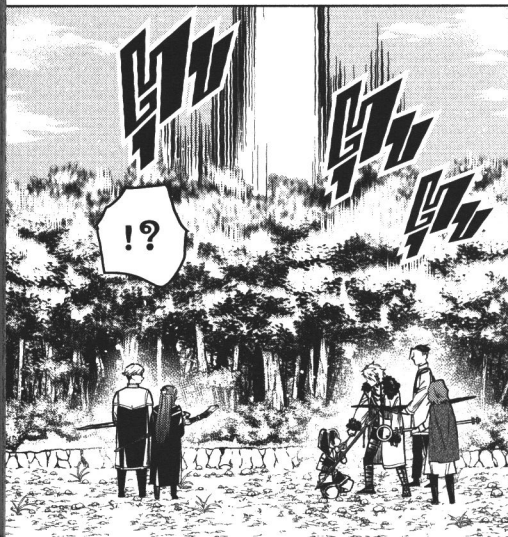
อุตสาห์
โจมตี
กะให้
ตาย

ถ้า
บอกว่า
ไม่ละ
?

แต่ก็
ข้างเถอะ
ทิ้งกรง
นกขี้เลอะ
ซะ

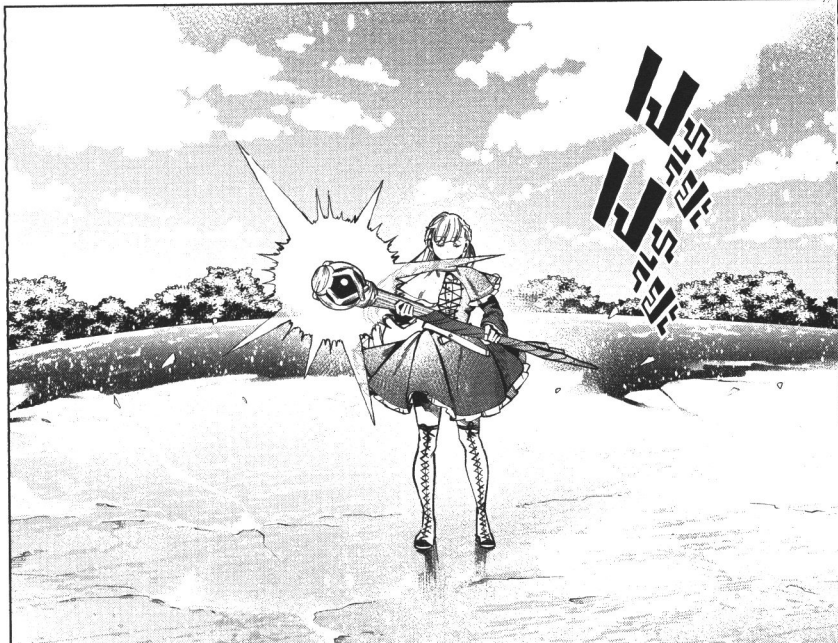
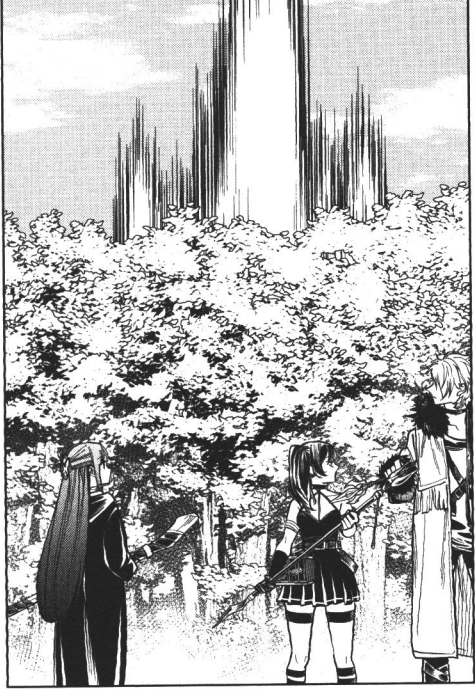

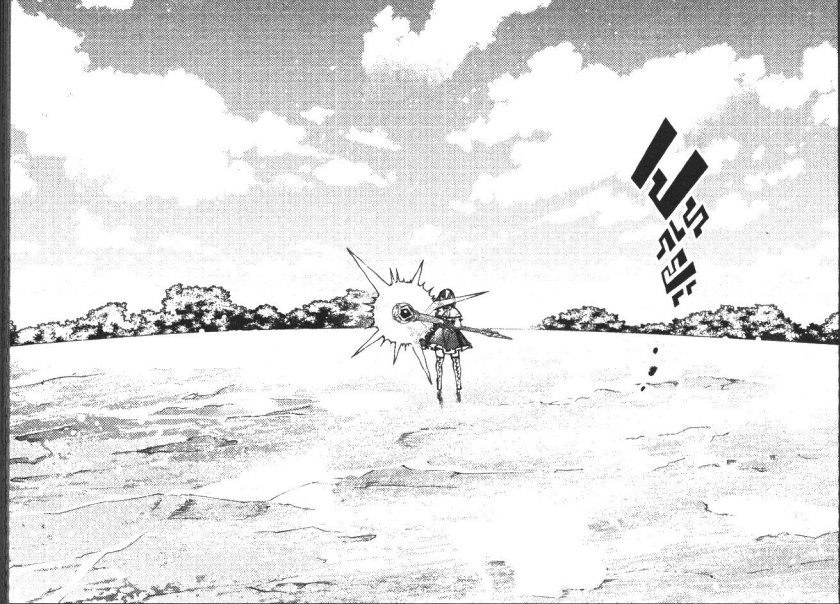
!?

งั้นก็คง
ไม่ต้อง
พูดอะไร
กันแล้ว

มาจาก
ทาง
ทะเล
สาบ
...

คิดอะไรอยู่
กันนะ...
จะเป็นศัตรู
กับปาร์ตี้อื่น
ทั้งหมด
หรือใจ...

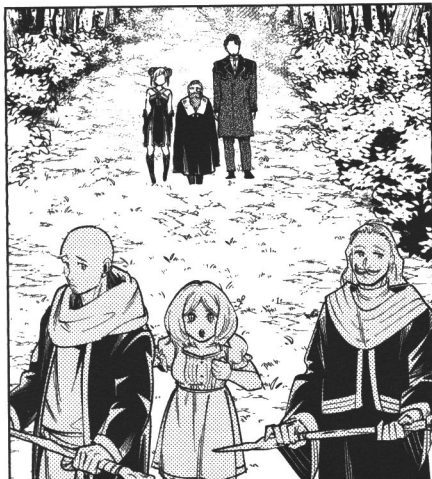
พลังเวทนี้
คงเป็นคน
ของปาร์ตี 2
:

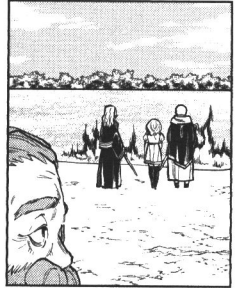
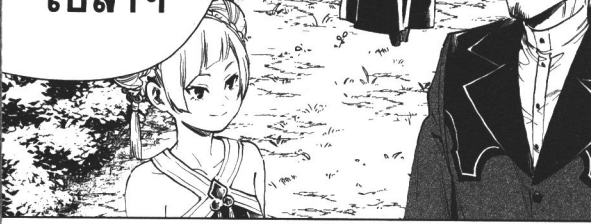
ทำบ้า
อะไร!!
รีบๆ
ละลาย
มันซะ!!

เดินเคน
เอายังไงต่อ
?

เสียงแรง
เสียงเวลา
เปล่าๆ

ใช้เวทมนตร์
ชะใจง้าง
ขนาดนี้
ชดเชอกก็คง
ไม่เข้าใกล้
ทะเลสาบ
อีก

ถึง
ละลายได้
ก็ไม่มี
ความ
หมาย
หรือ

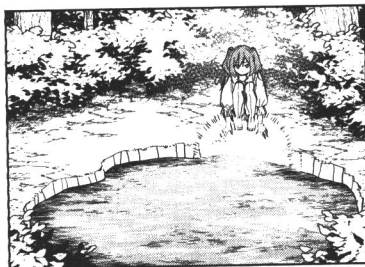
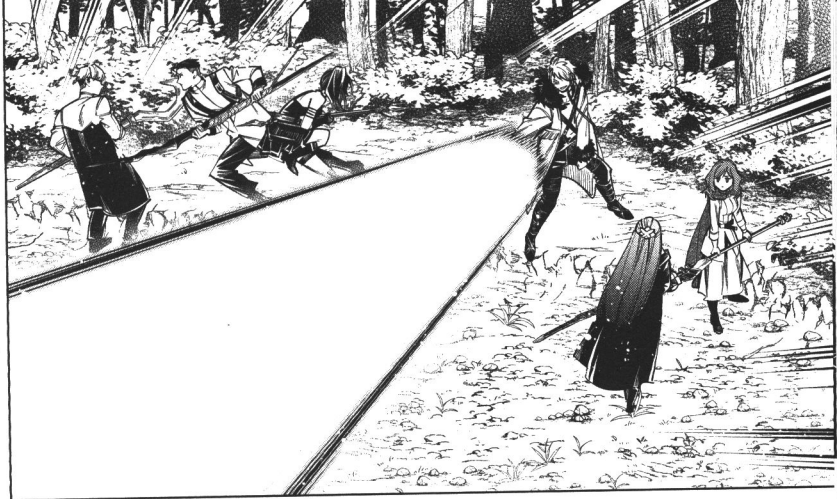

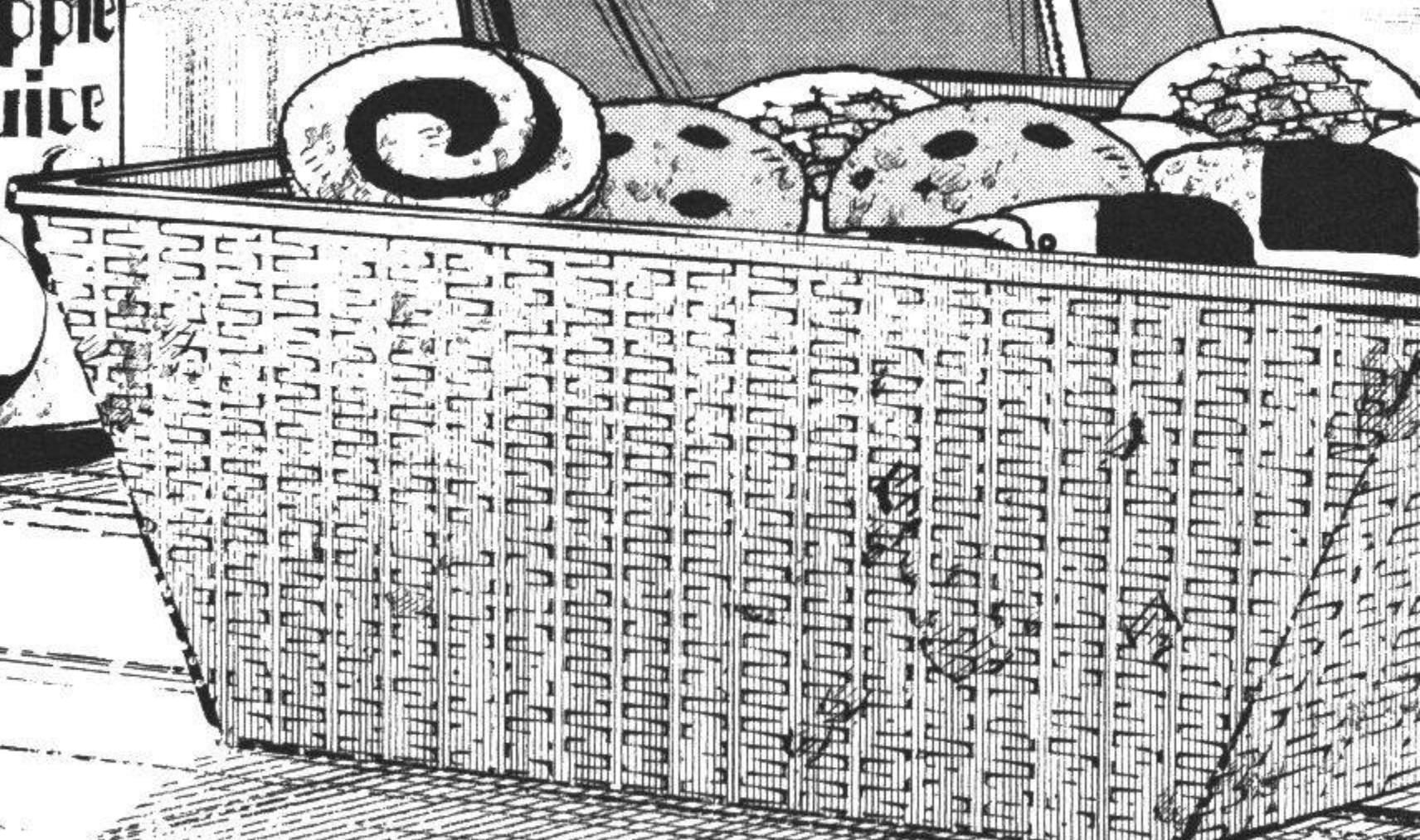
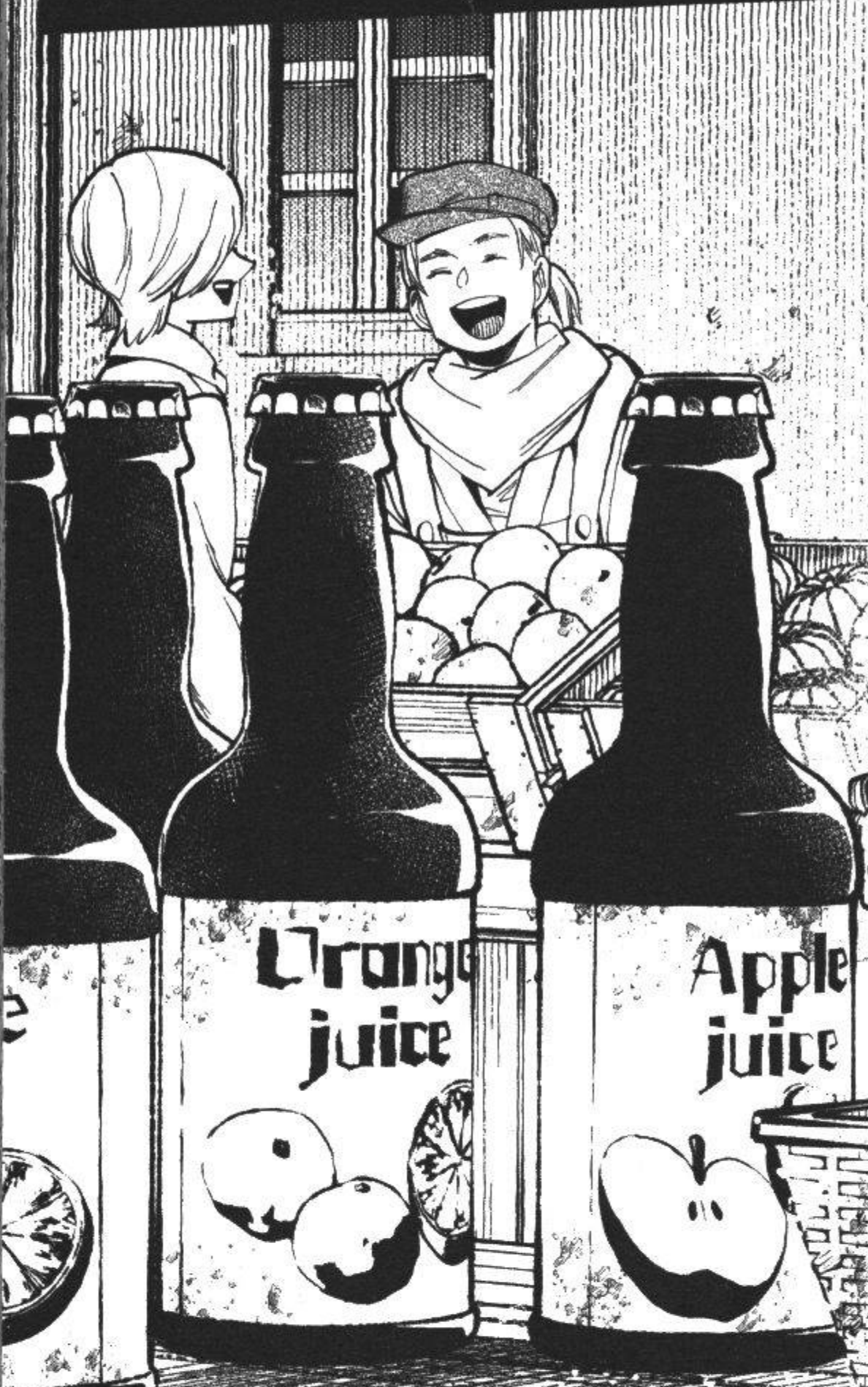
กล้าสร้าง
ความวุ่นวาย
ขนาดนี้
ก็แสดงว่า
มีวิธีในการจับ
นกชดเชอกแล้ว

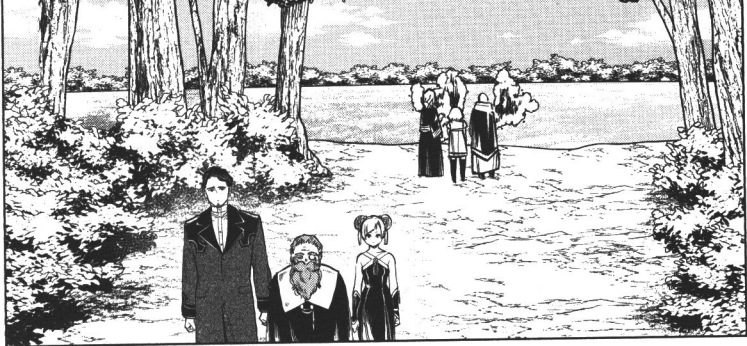
ไปขโมย
นกชดเชอก
จากปาร์ตี
หมายเลข
2
แทนเถอะ

ปาร์ตีหมายเลข 13

ริคเตอร์

เมจระดับสอง

ปาร์ตีหมายเลข 13

ลอฟีน

เมจระดับสาม

ยังใช้
เวทมนตร์
ยิ่งทำให้ ปริมาณ
ทะเลสาบ มาก
นี้ เพื่อละลาย
ไขการ น้ำแข็ง
ไม่ได้
อย่าง
แน่
นอน

งั้น
จริง

ปาร์ตีหมายเลข 13

ตีเบคม

เมจระดับสอง

พวกที่
สังเกตเห็น
เรื่องนั้น
คงกำลังหา
แหล่งน้ำอื่น
:

นกขติเลอ
คงไม่เข้าใกล้
ที่นี่แล้ว

ตราบเท่า
ที่เรา
ยังอ่านเกม
ไม่ออก
ก็คงหาทาง
รับมือไม่ได้

ทำลาย
การสอบ
เทรอ?
ผิด
แล้ว
นี่เป็น
แผนการ
ที่ปาร์ดี
หมายเลข 2
คิดมา
อย่างดี

ไปกัน
เถอะ

ปู่
อย่างน้อย
ก็น่าจะเอา
พวกนั้น
ลงมา

โดน
มอนสเตอร์
เล่นงาน
เหรอ

ตายยก
ปาร์ตี้

ถ้าใคร
พยายาม
เอาลงมา
ก็จะโดน
ตามเจอ

พวกนั้น
ร้าย
เวทมนตร์
ไว้มันศพ

ไม่ใช่ว่า
ไม่เห็นกัน
สักหน่อย
พวกที่วนเวียน
อยู่บนฟ้านั้น

ไม่ใช่
แค่ตัว
สองตัว
หรอกนะ

ปาร์ตี้นี้
ก็คงติดกับ
จากวิธีนี้
จนถูก
ทำลาย
ทั้งปาร์ตี

วิทลวง
วิญญาณ
โกเซล

เจ้าพวกนี้
ใช้วิธีนี้
ในการล่า
หาเหยื่อ
รายใหม่ ๆ

เหตุผล
ก็ง่าย
มาก ๆ

ลอฟเฟน
เพิ่งเคยสอบ
ระดับหนึ่ง
เป็นครั้งแรก
สินะ

ฟิลิก
จิ้ง

ทำไมเลือก
สถานที่ที่มี
มอนสเตอร์
เป็นสถานที่
จัดสอบ

เหมือน
ไม่สนเลยว่า
ผู้เข้าสอบ
อาจจะตาย

สมาคม
เวทมนตร์
แห่ง
ภาคพื้นทวีป
กังวลกับ
คุณภาพของ
เมจระดับ
หนึ่ง

มีพวกที่ยังฝืน
ถึงการเป็นเมจ
ที่น่าภาคภูมิใจ
และแข็งแกร่ง
สมัยที่ยังต่อสู้กับ
กองทัพราชาปิศาจ

คนที่ตาย
กับ
เรื่องแค่นี้
ไม่สมควร
เป็นเมจ
ระดับหนึ่ง

ผิดคาด
จังนะ
เด็นเคน

ความคิด
โบราณ
สุด ๆ

นี่กว่านาย
เป็นพวก
ลับสนุน
เรื่องพวกนั้น
ซะอีก

ไม่ว่าเมจ
มีพลังมาก
ขนาดไหน
ถ้าไม่สามารถ
จับใจคนได้
ก็ไม่แตกต่าง
จาก
คนไม่มีพลัง

เมจระดับหนึ่ง
แค่เป็นตัวแทน
ของอำนาจ
ก็พอ

เมจไม่จำเป็นต้องมี
คุณสมบัติ
ล้ำเลิศ
หรอก

ฉันได้เห็น
เมจที่
เหนือกว่าฉัน
มาก

ถูกล้มอำนาจ
หรือโดนผู้ที่มี
พลังน้อยกว่า
ไล่ต้อน
มานักต่อนัก

พลัง
มหาศาล
จะเป็นที่
อำนาจ หวาด
จากความ กลัว
หวาดกลัว
ก็อยู่ได้
ไม่ยั้ง

หมาย อย่างนี้
ความว่า นี้
มันเหมาะ
แล้ว
ที่จะอ่อนแอ
ในระดับ
ประมาณ
คุณสินะ

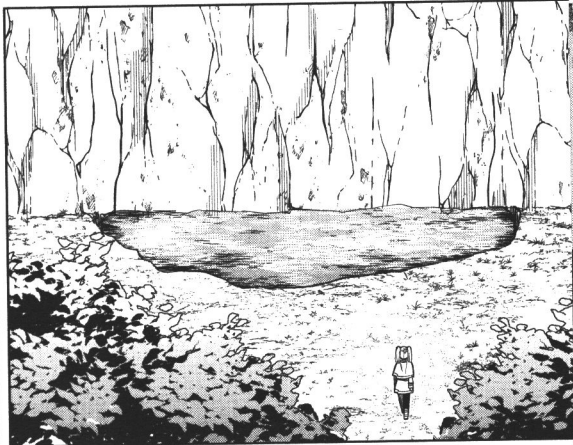
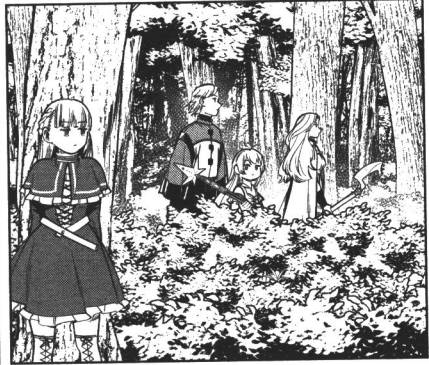
อีกอย่าง
เวทมนตร์
เอง
ก็ไม่ใช่สิ่งที่
น่าภาคภูมิใจ
อะไร

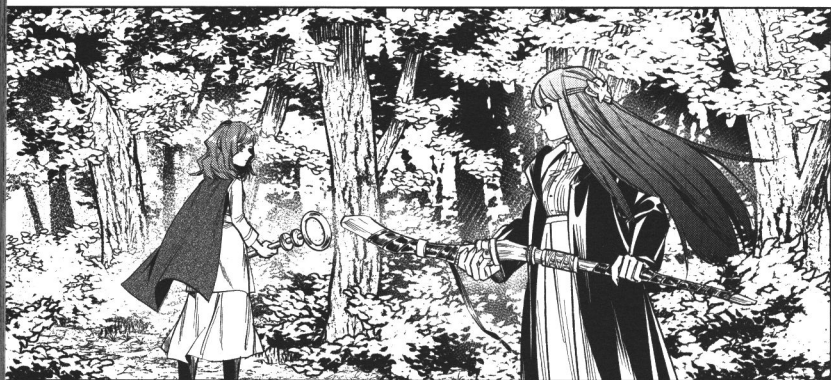
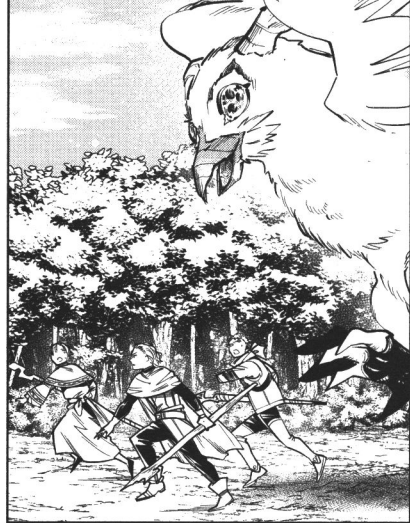

ปากดีนะ
พ่อหนุ่ม

ถ้าแค่
ระดับนาย
ต่อให้หลับตา
ฉันก็ชนะ

ปาร์ตี
หมายเลข
2
คงจะต้อง
อยู่ใกล้ๆ
ที่นั่น

—
อย่างนี้
นี่เอง
จะต้องมี
แหล่งน้ำ
ที่ไม่มี
พลังเวท
อยู่ที่ไหน
สักแห่ง
แน่

ทำเรื่อง
แบบนี้ไป
เพื่อ
อะไร
...

เราไม่มีทาง
หาเมจที่ตั้งใจ
ซ่อนตัวจริง ๆ
เจอหรอก

สนาม
สอบ
กว้างใหญ่
มาก

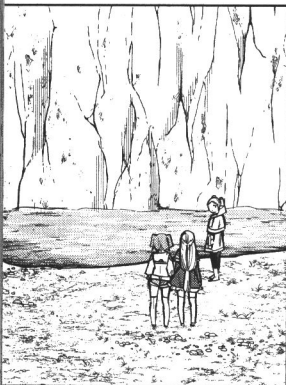

เดิน
เคน

แล้วจะ
หายังไง
ล่ะ?

พัก
หน่อย
เถอะ

รอ
เถอะ

ยังไง
พวกนั้น
ก็จะบอกที่อยู่
ให้พวกเรา
รู้เอง

แค่จำกัด
แหล่งน้ำ
ที่ขดีเลอใช่ได้
ก็พอแล้ว

แต่ก็
เป็นไปได้
ว่ายังมี
แหล่งน้ำอื่น
ที่ฉันไม่รู้
...

ใส่พลังเวท
ไปในบ่อน้ำ
กับน้ำพุ
ทั้งหมด
เท่าที่
หาเจอ
แล้ว

ฉันฉัน
จะแอบขุ่ม
อยู่ตรงนี้
เอง

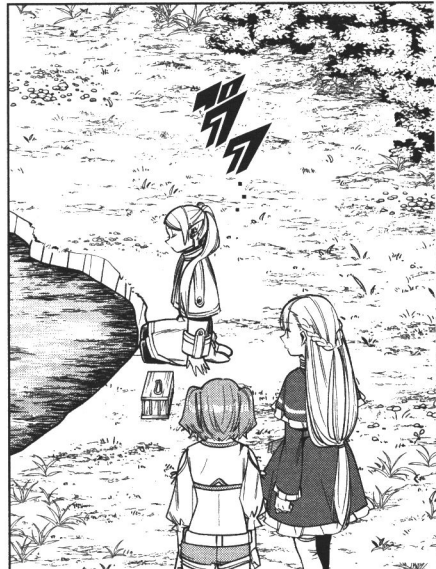
เธอลบ
พลังเวท
ไปได้
หมดเลย
หรอเนี่ย
...

เอา
จริง
ดิ
...

ไม่ใช่
ทั้งหมดหรอก
ถ้าขยับตัว
พลังเวท
ก็จะไหล
ออกมา
นิดหน่อย

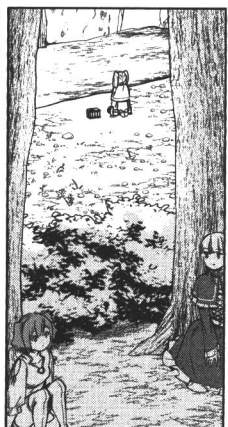
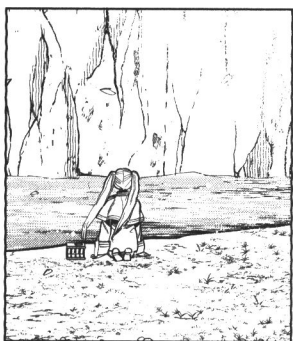
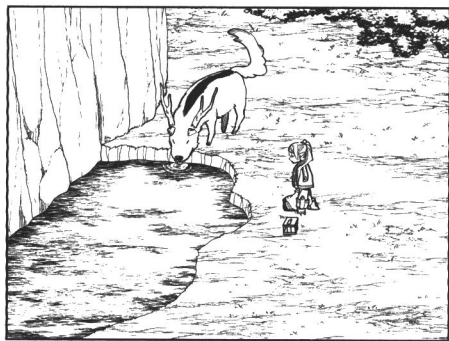
ไม่รู้
หรอก
นะ
นี่
โ

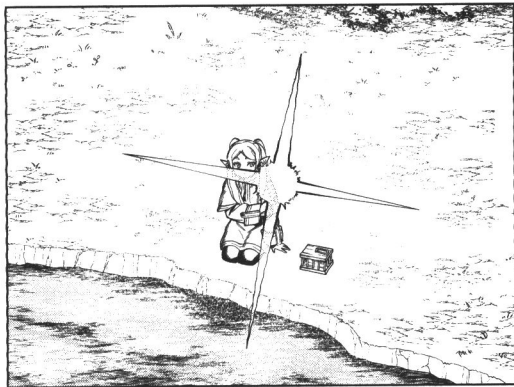
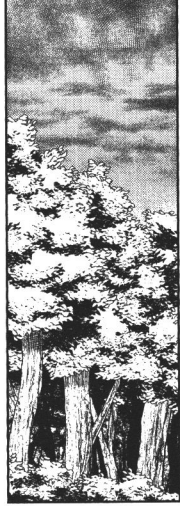
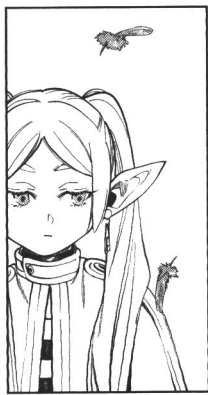
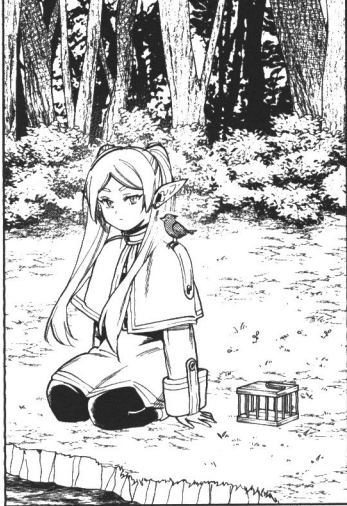

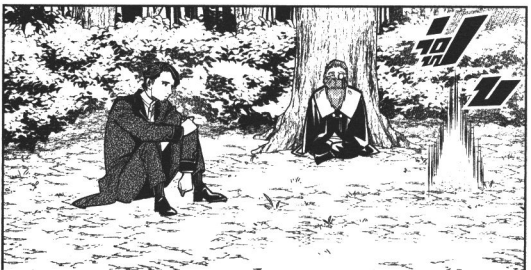
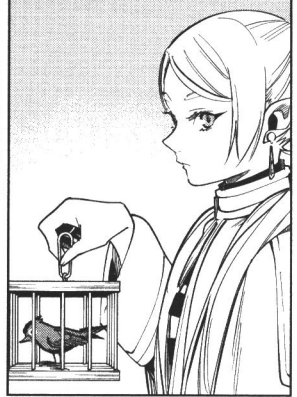
...

ฝนคง
โดนบาเรีย
กันออกไป
หมด
นั่นแหละ

ถ้าฝนตก
คงพอ
เป็นกำลัง
ช่วยต่อสู้
ได้หรอก

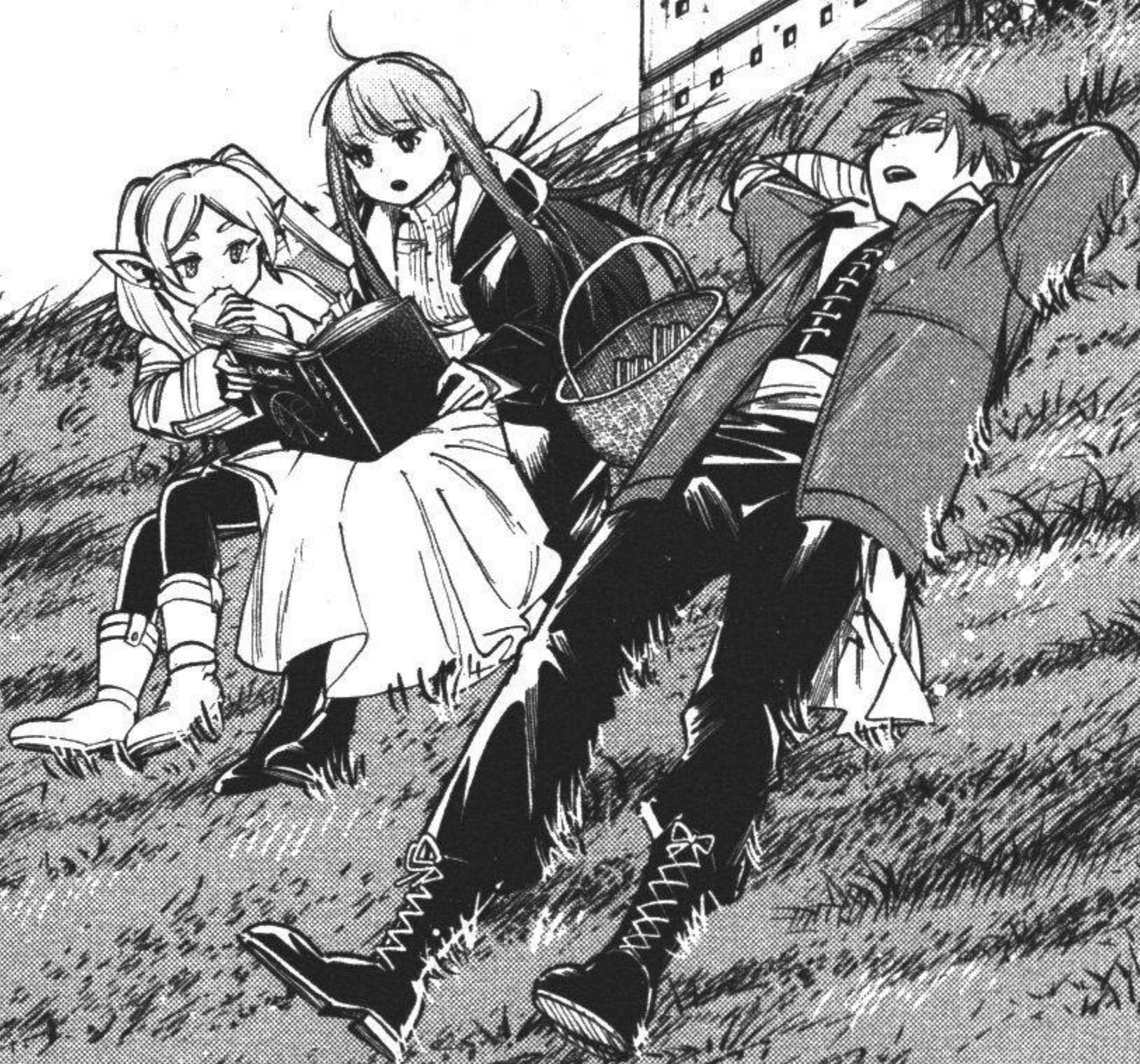

บทที่ 41 เวลาสำหรับเตรียมใจ

จูบลาด
(เวทมนตร์
เปลี่ยน
กลีบดอกไม้
เป็น
เหล็กกล้า)

ปาร์ตีหมายเลข 8

ชาร์ฟ

เมจระดับสาม

ตรากาต์
(เวทมนตร์
เปลี่ยน
ก้อนหิน
เป็น
กระสุน)

ปาร์ตีหมายเลข 8

เออร์

เมจระดับสอง

ถึงจะฝึกฝนมาดี
จนไม่มีช่องว่าง
แต่เป็นวิธีต่อสู้
แบบโบราณ

เหมือน
กำลังสู้กับ
คุณปู่เลย
...

ถอย
ห่างไป
อีกแล้ว
...

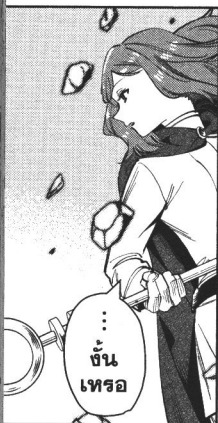
ฉันถูกสอน
ไม่ให้ใช้
เวทมนตร์อื่น
นอกจาก
เวทมนตร์
พื้นฐาน
ในการต่อสู้
ค่ะ

หรือ
ตั้งใจ
จะไม่เผยแพร่
ไฟในมือ
?

เวทมนตร์
โจมตีทั่วไป
กับ
เวทมนตร์
ป้องกัน

ใช้แต่
เวทมนตร์
พื้นฐานนะ

...

ฉัน
เหรอ

ค่ะ

เห็น
บอกว่า
ใช้แค่นี้
ก็รับมือเมจ
สมัยนี้
ได้เกินพอ
แล้ว

นั่นเป็น
คำสั่งของ
อาจารย์เธอ
เหรอ

เหมือน
กำลัง
เผชิญหน้า
กับเมจ
ที่แก่กล้า

อีก
แล้ว

ความรู้สึก
ผิดแปลก
นี้
มันอะไร
กัน

อย่างงั้น
ก็แปลก
ลิคะ

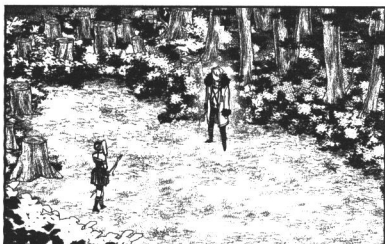
เธอเนี่ย
ทำตัว

ยังยากนะ
ถ้าใช้
วิธีนี้ต่อสู้
กับเวียร์เบล
บ้านนี้
คงตายไปแล้ว

ในเมื่อคุณ
แข็งแกร่งที่สุด
ในบรรดา
พวกเราทั้งหมด
ที่นี่

น่าจะเป็น
เวทมนตร์
ฉีก
กระชาก
ร่าง

น่า
กลัว
นะเนี่ย
...

ปาร์ตีหมายเลข 8
เวียร์เบล
เมจระดับสอง

แต่มอง
ไม่เห็น
วิธี่โจมตี
เลย

ทั้งที่เป็น
เวทมนตร์
ง่าย ๆ

ไม่ดีกว่า
เรื่องนั้น
ไม่จำเป็น

ถูกต้อง
แล้วจะ
ทำไม
?
หรือจะอัด
เวทมนตร์
ใส่กัน
ธรรมดาๆ
?

ไรค์ศักดิ์ศรี
ที่ทำทุกอย่าง
เพื่อชัยชนะ

เวทมนตร์
ที่เขาใช้
มีแต่
เวทมนตร์
ซีโกะ

เวียร์เบลเป็นกัปตัน
กองกำลังเวทมนตร์
ภาคเหนือ
ที่ต่อสู้กับพรรคพวก
ที่เหลือของ
ทัพราชาปีศาจ
ประสบการณ์
จริง
คนละชั้น
กัน

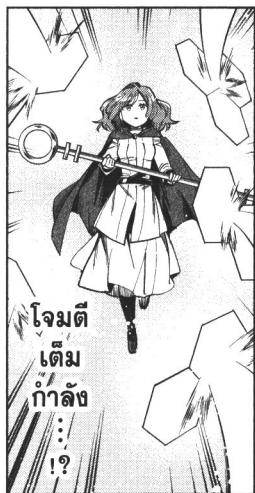
งั้น
เหวอ
คะ

คงถูกฆ่า
ไป
เรียบร้อยแล้ว
แล้ว

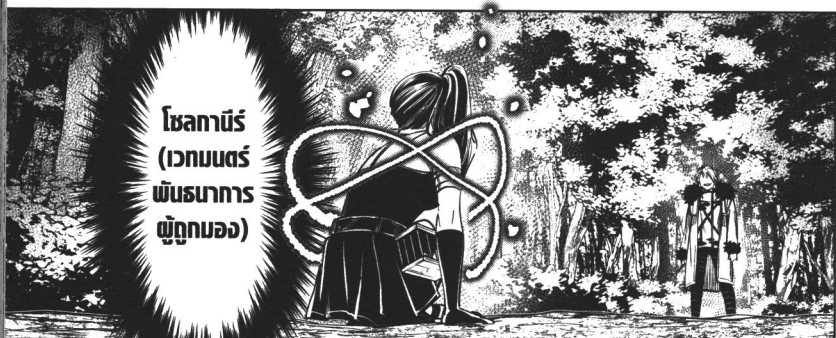
เด็กที่ต่อสู้
กับเวียร์เบล
ตอนนี้

...
กันได้
ไม่
หมด
...

โซลาบัส
(เวทมนตร์
พันธนาการ
ผู้ถูกมอง)

แต่ถ้า
ไม่เจอขติเลอ
ก็ไร้ประโยชน์
แหละนะ
...

มีเวทมนตร์
แบบนี้อยู่
ก็น่าจะจับขติเลอ
ด้วยพลัง
ของตัวเองซะ

ควบคุม
พลังเวท
ไม่ได้
...

ร่างกาย
ขยับไม่ได้
...

เวทมนตร์
พันธนาการ
ที่แข็งแก่วิ่ง
สินะ
...

เธอก็
ขยับ
ไม่ได้

เวทมนตร์ของฉัน
เป็นเวทมนตร์
ที่จะปิดผนึก
การเคลื่อนไหว
ของคนที่
มองที่
ตาที่
ฉันไม่เห็น
ฉันไม่เป็น
สายตา
ไปจากเธอ

แถม
หมอนี่
ยังอ้อมมือ
ด้วย

ถ้าตั้งใจ
จะฆ่าจริง
ก็น่าจะปิดผนึก
การเคลื่อนไหว
ตั้งแต่ตอน
ลอบโจมตีแล้ว

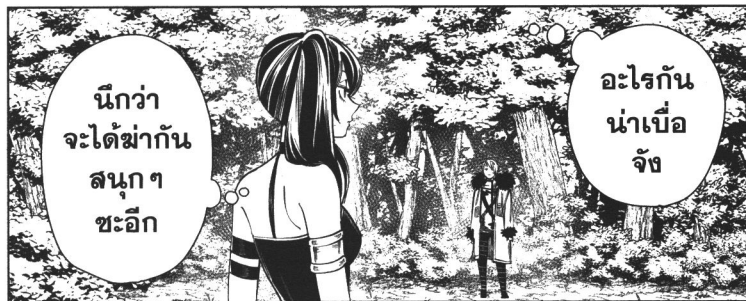
ถ้าเป็นเธอ
ในสภาพนี้
ก็ฆ่าได้
ง่าย ๆ

ทิ้งขดีเลอ
แล้ว
หายหัว
ไปซะ

โอกาส
สุดท้าย
แล้ว
นะ

นึกว่า
จะได้ฆ่ากัน
สนุก ๆ
ซะอีก

อะไรกัน
น่าเบื่อ
จัง

นี่?
เดี๋ยวก่อนนะ

ทำไม
ต้องสั่งฉัน
แบบนี้ล่ะ
?

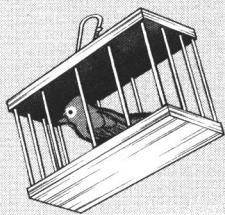

สุดท้ายก็แค่ขู่
เพื่อแข่งขดีเลอ
ที่เป็นเป้าหมาย
การสอบสินะ

แค่แข่งขดีเลอ
ไปจากฉัน
ที่ยับไม่ได้
ก็ได้นี้

จำเป็น
ต้องเห็น
ทั้งร่าง
ในสายตา
สินะ

ถึงใช่
กับศัตรู
หลายคน
ไม่ได้

ก็สมเหตุ
สมผลอยู่
จริงไหม

จ้อง
เล่นงาน
ตาฉันสินะ
...

ไม่ทรอก
ถ้าฉันอยู่
ในสถานะ
เดียวกับเธอ
ฉันจะ
เลี้ยงที่คอ
เพื่อฆ่า

เธอก็
น่าจะ
ทำได้
นี่

ทำ
อย่างนั้น
แล้ว
การต่อสู้
จะได้จบลง

เคยมี
พวกที่
ทำแบบเดียวกับเธอ
ในสนามรบ

ควรจะมา
เธอ
ตั้งแต่
ตรงนี้ซะ

พวกนั้นทุกคน
เป็นพวกโรคจิต
ที่สนุก
กับการฆ่า

เคยฆ่า
พวกเด็ก
กับผู้หญิง
มาก่อน
หรือ?

คิดว่า
ไม่เคย
หรือใจ
?

เคย
เห็นนรก
แบบไหน
มาล่ะ
?

เน

คิดจะ
ซื้อเวลา
เหรอ
?

คนเรา
ย่อมรู้จัก
ส่วนที่อ่อนแอ
ของคน
กันเองดี

กองกำลังเวทมนตร์
ภาคเหนือของเรา
เป็นทหารรับจ้าง
ที่ชำนาญการ
ด้านต่อสู้กับเผ่าปีศาจ
แต่ในภาวะฉุกเฉิน
ก็เคลื่อนกำลังเข้าต่อสู้
กับประชาชน
ในประเทศ

เอาสิ
ฉันจะยอม
ทำตาม
แผนเธอ

มันไม่ได้เกิด
ในนรกหรอก
แต่เกิดขึ้นทุกวัน
ในดินแดน
ทางตอนเหนือสุด
ต่างหากละ

การไล่ฆ่าเด็ก
และผู้หญิง
ในสงคราม
อย่างกับ
มารร้าย

ภาพที่
ไม่มีทาง
เคยชินได้
แบบนี้ล่ะ

ไม่ฆ่า
ล่ะ
?

ฉัน
เทร่อ
ฉันก็
ช่าง
เถอะ

เวทมนตร์
ที่ฉัน
การเคลื่อนไหว
ของศัตรูอย่างนี้
มันเหมือนกับ
อยากได้หนทาง
ที่จะไม่ต้อง
ลงมือสังหาร

ฉันนะ
คิดว่าเวทมนตร์
ที่แต่ละคนชำนาญ
จะต้องมี
ความสัมพันธ์
กับชีวิตและบุคลิก
ของคนคนนั้น

อย่าง
นี้
เอง
เทร่อ
ที่นายยอม
ตามแผน
ซื้อเวลา
ก็เพราะ
อย่างนี้เอง

น่า
ตกใจ
จัง
ทั้งที่สองมือ
เปื้อนเลือด
ไปตั้งนานแล้ว
แต่กลับ
ยังอยากเป็น
มนุษย์

นี่เป็นเวลา
เตรียมใจ
สำหรับ
การลงมือ
ฆ่า

ใช่

ลาก่อน
นะ
คุณหนู

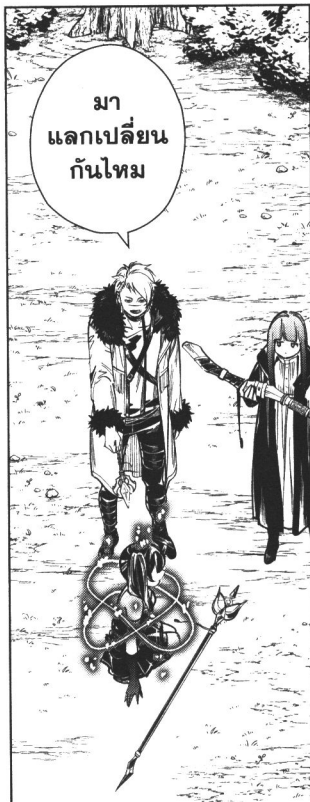

แต่ถ้า
จำเป็น
ฉันก็
ลงมือฆ่า
ทุกครั้ง

แต่ว่านะ
คุณหนู
ถึงบางครั้ง
ฉันจะลั้งเล
ขี่ขลาด

อย่า
ขยับ
ค่ะ

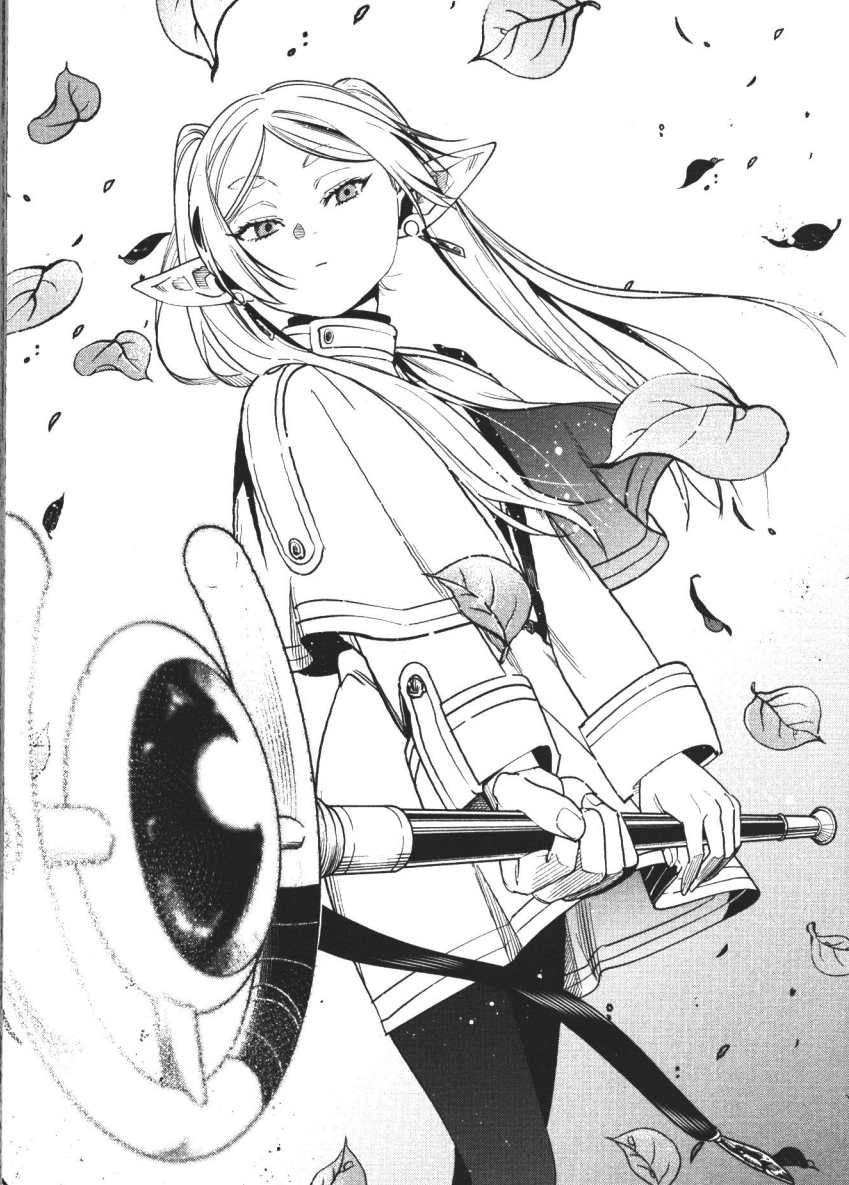

มา
แลกเปลี่ยน
กันไหม

ไม่รู้สิ
ถึง
กลืนอาช
เลย

ล้อเล่น
ไซไหม
เออร์เร่
โดนจัดการ
ไปแล้ว
เหรออ

บทที่ 42 เหตุผลในการต่อสู้

น่าตกใจนะ
ลบล้างเวท
ไปได้
หมดเลย

เธอลึนนะ
ที่เป็น
คนจับ
นกขัติเลอ

บังเอิญเจอ
ริงนอน
ของขัติเลอ

แล้ว
เด็กคนนั้น
ก็เคยเรียน
เวทมนตร์
จับนก
มาจาก
อาจารย์

แค่
ไซคตี
นะ

ถูกของเธอ
ดวงไม่ดี
สุดๆ เลย

นายเอง
ก็น่าจะพอ
จับได้

แต่
ดูเหมือน
ไซคจะไม่ดี
สุดๆ นะ

ฆ่า
ไปแล้ว
ค่ะ

เธอสู้กับ
เออร์เร่
ลินะ

ยัยนั้น
เป็นยังไ
ง?

กับ
สมาชิกรปาร์ตี
ทุกคน
ต้องขอยุ่ครบ

เงื่อนไข
การสอบผ่าน
ของการสอบ
รอบแรก
คือจะต้องได้ตัว
นกขี้ตืด
ก่อน
ตะวันตกดิน
วันนี้

ในเมื่อ
รู้ชัดแล้วว่า
สอบตก
ก็เป็นการฆ่า
ที่ไม่จำเป็น

ไป
ละ

ไม่ฆ่า
ฉัน
เหรื่อ
?

พวกเรา
ปาร์ตี
หมายเลข 8
แพ้วแล้ว

ขอ
ถอน
ตัว

จะจ้อง
เล่นงาน
จาก
ด้านหลังฉัน
ก็ตามใจ

ท่าน
ยูเบล

รู
แล้ว
น่า

มันก็แค่เป็น
การลงมือสังหาร
ที่ไร้ประโยชน์

ไม่เป็นไรน่า
ตาแว่นนั้น
เป็นพวกเคียวยาก
เอาการแหละ

ใช้เวลา
ตอนนี้
ไปช่วย
ท่านแลนด์
เถอะค่ะ

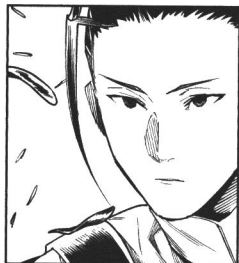
โกหก
เก่งนะ

นี่
สุดท้ายอด
เลยนะ

ตัดสิน
แพ้ชนะ
แล้ว

ควบคุมกลีบดอก
นับไม่ถ้วน
อย่างแม่นยำ
เด็ดลอด
หาช่องว่าง
ของบาเรีย
ป้องกัน

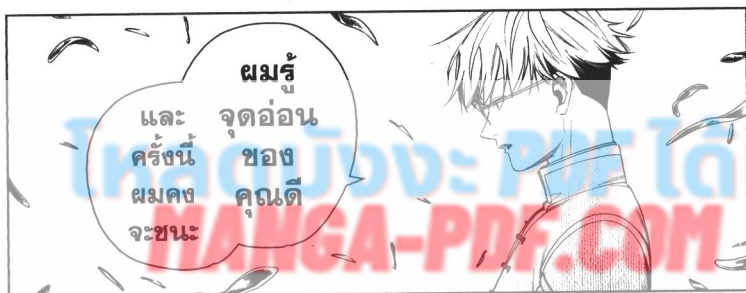

ก่อนสู้กับศัตรู ผม
ที่ไม่รู้จัก นะ
จะชอบเผ่าดู
สถานการณั

แต่นี้จะ
เรียนรู้
ด้วยตัวเอง
ไขไหมละ

พวกคนที่
เรียนรู้
ด้วยตัวเอง
มักจะชอบ
ละเลยพื้นฐาน

ผมรู้
และ จุดอ่อน
ครั้งนี้ ของ
ผมคง คุณดี
จะชนะ

ถ้ายัง
ไม่ยอมแพ้
ครั้งหน้า
ฉันจะบั่นคอ
นาย

แขนข้าง
ที่ถนัด
บาดเจ็บ
ไปแล้ว
คิดจะชนะ
ยังไง
?

คุณไม่เก่ง
เวทมนตร์
ตรวจจับ
ไซโหมลละ

บอกแล้วไง
ว่าเมื่อก็
เป็นแค่
การเผ่าดู
สถานการณ์

นั่นนะ
มีตัวตนจริง
ที่ถูกคือ
เป็นร่างแยก
ของผม

เวท
มนตร์
ลวงตา
...!!

ตื่น เฮ้
เออร์เร่

อืม
...

ยัยบ้านั้น
มาโกหก
หน้าตาย
ซะได้

ฆ่า
อะไร
กัน

ฉันกันได้
ไม่หมด

...โดน
เวทมนตร์
พื้นๆ
แต่โจมตี
ด้วย
ปริมาณ
เข้านะ

พลังเวท
หมดเทรอล
เหี้ย
ซะมัด

เธอเป็น
ทอลปของ
โรงเรียน
เวทมนตร์
ไม่ใช่
เทรอล

เชื่อ
สิ

ไม่เชื่อ
ไซ้ไหม

ไม่น่าจะเป็น
การต่อสู้
ที่เธอเอาชนะ
ไม่ได้

ถ้าแค่
พาดกัน
ตรงๆ
อย่าง
เปิดเผย

ไปกันเถอะ
ไปสมทบ
กับซาร์ฟ
กัน

แต่แค่
เวทมนตร์
พื้นฐาน
ก็ลบเปล่ง
อานภาพ
ได้ขนาดนี้

ช่วย
ไม่ได้
นะ

รอเดียว
ฉันเดิน
ไม่ไหว

ขี้ขี้
เป็น
มอนสเตอร์
ชัดๆ

เดี๋ยวสิ
นี่คิดจะขนฉัน
ไปเหมือน
สิ่งของเหรอ
?

ให้
ขี่หลัง
สิ

บ้าจริง
มันเป็นบ้า
อะไรเนี่ย
:

เสียงฝน
นะสิ
ฝนเริ่มตก
เหมือน
สภาพจิตใจ
ฉัน
ตอนนี้เลย

...เสียงนี้
มัน
อะไรนะ
?

พวกเรา
ยังงี้
ก็ลอบตก
แล้วซัวร์

คนต่อสู้ไม่ได้
2 คน
สภาพอย่างนี้
ไปขโมย
นกขี้เลื่อย
ไม่ได้แน่

อีก
สองสาม
สอบ
ชั่วโม่ง
รอบ
พระ
แรก
ก็
จบลอง
อาทิตย์
ก็
ตกดิน

จะให้ทั้ง
พวกเธอ
ตรงนี้เลย
ไหมล่ะ

แต่
กลับมา
ช่วย
พวกเรา
ใจดี
จัง
นะ

คุณเคย
ช่วย
หมู่บ้านฉัน
ไว้แท้

ไม่ต้อง
ร้องเลย
เป็นผู้ชาย
แท้ๆ

อย่าทิ้ง
ฉันนะ
...

ทั้งที่
ใจดีอย่างนี้
แล้วเหตุผล
ที่คุณต่อสู้
กับเผ่าปีศาจ
คืออะไรล่ะ?

มนุษย์นะ
ต่อสู้ก็เพื่อ
ค้นหา

ี่เง่า

ใครจะไป
ยอมเสี่ยงชีวิต
แค่เพราะ
ความใจดี
กัน

ฉันมี
คนที่ชอบ
อยู่ที่
บ้านเกิด

ในกรณี
ของฉัน
ก็เพราะ
มีเจตนา
แอบแฝง
หรอก

ถึงได้
พยายาม
ทำให้
ฉันเอง
ก็เป็น
เด็ก
ซีซ่า

ยัยนั่น
กับทั้งครอบครัว
เลยหนีไป
ประเทศ
ส่วนกลาง

นับจากตอนนั้น
ก็เมื่อ
29 ปีก่อน
พอดี

เผ่าปีศาจ
ของกลุ่มประเทศ
ทางตอนเหนือ
เริ่มออก
อาละวาด

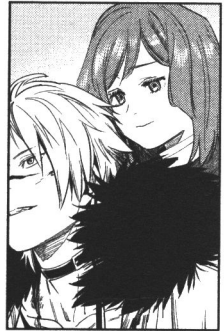
พอถึง
ตอนนั้น
กลับมาที่
หมู่บ้านนี้
เหมือนเดิม
เถอะนะ

ไอ้พวก
เผ่าปีศาจ
เล็ช้เครื่องนั้น
ฉันจะฆ่า
พวกมัน
ให้หมดเอง

จำหน้า
กับชื่อเธอ
ไม่ได้
แล้ว

เรื่อง
สมัยเด็ก ๆ
ตอน
สี่หรือห้า
ขวบ

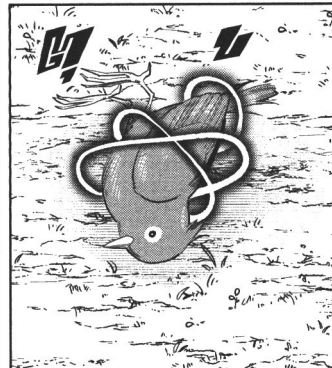

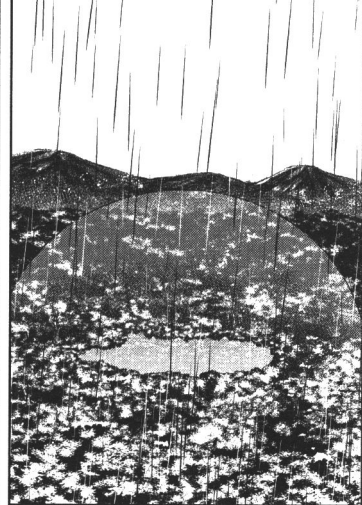
จะมี
โชคทั้งที
ไมไ่ล่มาซ้
ไปหนอย
เหรอ

ตกลง
ชะมัด

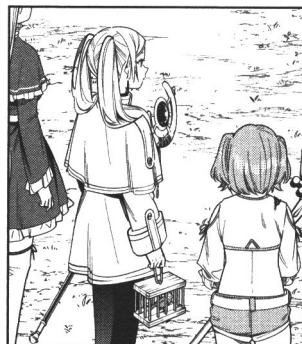
อุตล่ห้
ล้บถ
ขนาดน้
ไป
เพื่ออะไร
เนี้ย

เป็น
เมจที่
เก่ง
กาจ

เอลฟ์
จีน
หรือ

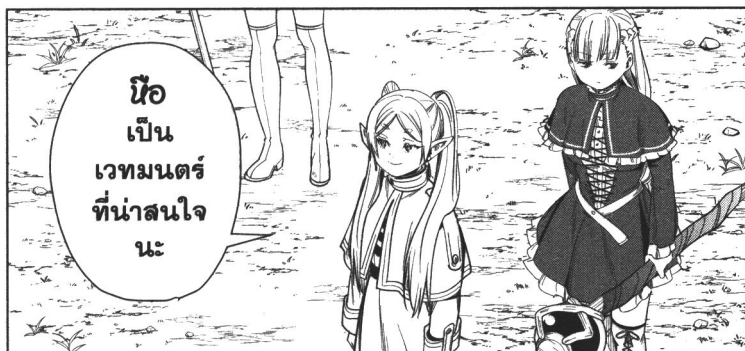
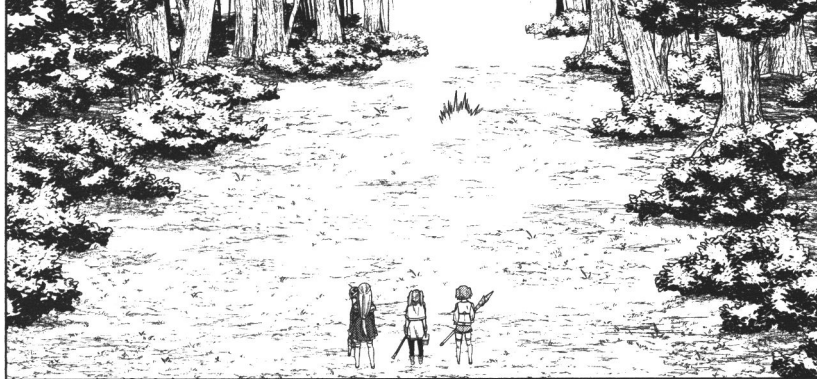

แต่ว่า
ครึ่ง
เด็ว
ก็พอ
แล้ว

ในเมื่อ
นี่
ไม่ใช่
การฆ่า
กัน

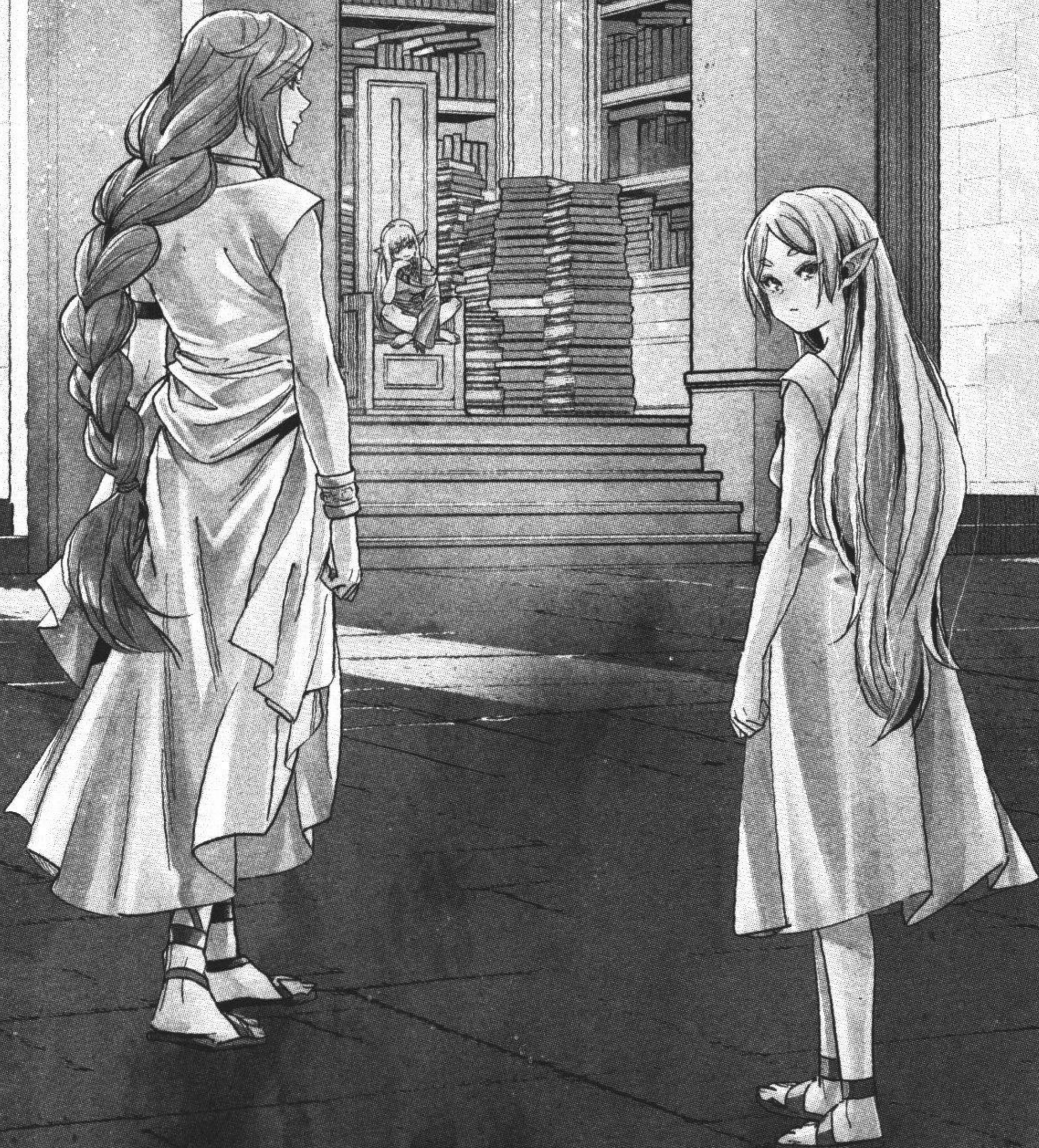

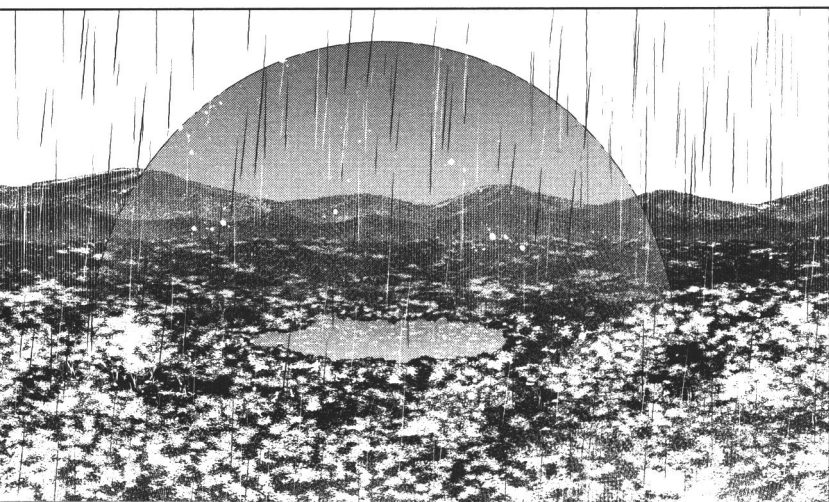
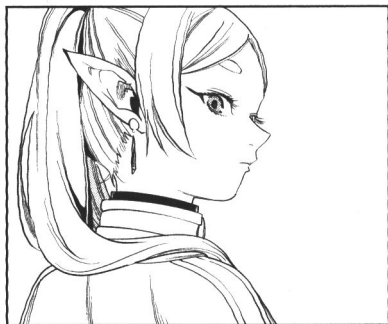
เวทมนตร์
ของลอปเฟน
ก็ใช้ได้
แค่นั้นเด็ว
ด้วยสิ

บทที่ 43 อังสวีน

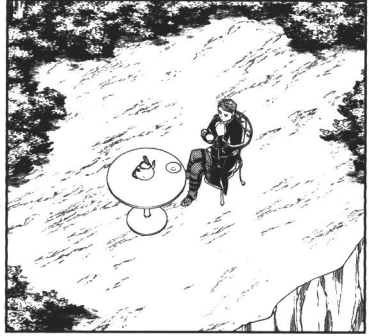

ในบาเรีย
ถึงฝนตก
ก็สบายดี
เนอะ

ครั้งนี้ก็ทำให้
ผู้เข้าสอบ
อนาคตไกล
ตายไปอีก
หลายคน
เลย

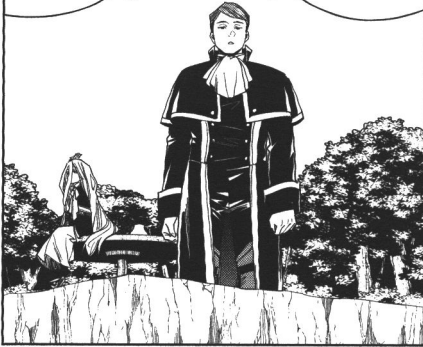
เก
นาฟ

จะว่าไป
เซนต์ กรรมการสอบ
ของ
สนามสอบ
รอบสอง
คือเธอสินะ

ว่าการ
จะเป็นเมจ
ระดับหนึ่งได้
ต้องมี
ความสามารถ
ที่คู่ควร

เธอ
ก็น่าจะรู้
เรื่องนั้น
นี่

ตกลง
จริง

คน
อนาคตไกล
ที่ไหน
จะมาตาย
ด้วยเรื่องแค่นี้

โชคก็เป็น
ความสามารถ
อย่างหนึ่ง

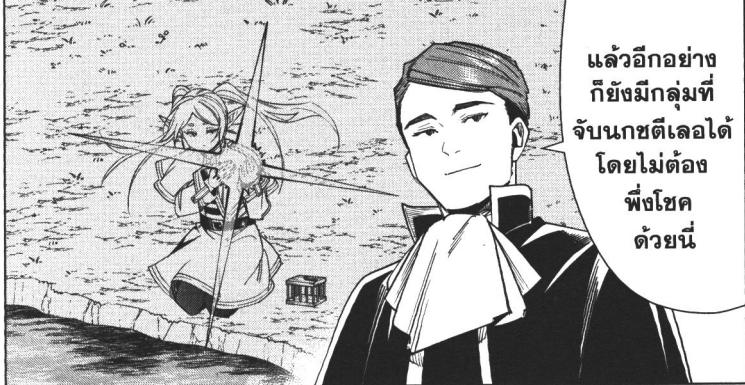
เลือก
เหยื่อที่
ใช้เวทมนตร์
ตรวจจับ
ไม่ได้
ในการสอบ
เมจ

ทั้งที่
บททดสอบคือ
การประลอง
เวทมนตร์
แต่กลับทำ
เหมือนเป็นเกม
ชิงสมบัติ

แล้วจะ
จับได้
หรือ
ไม่ได้
ก็ขึ้นกับ
โชค

แต่ก็
ทำเรื่อง
นิสัยเสีย
อยู่ดี

แล้วอีกอย่าง
ก็ยังมีกลุ่มที่
จับนกขีตเลอโต้
โดยไม่ต้อง
ฟังโชค
ด้วยนี่

คงยิ่ง
รุนแรง

อีก
สามชั่วโมง
พระอาทิตย์
ก็จะ
ตกดิน

การ
ต่อ
สู้

และในหมู่
พวกเขา
ก็มีเต็นเคน
อยู่

เทียบกับ
เมจระดับหนึ่ง
ความสามารถ
ของเขา
ก็ไม่ยิ่งหย่อน
ไปกว่ากันเลย

คิดว่า
ใครจะ
ชนะ
?

คง
เหลือรอด
แค่หนึ่ง
ในสาม

ไม่รู้ลิตาแก่นั้นก็อายมากแล้ว

ก็คงมีเหตุผลอะไรส่วนตัวนั้นแหละ

คนแก่ที่สนแต่ความร่ำรวยกับอำนาจบ้านนี้แล้วทำไมถึงมาสอบอะไรแบบนี้

สุดท้ายเป้าหมายก็คือ "สิทธิพิเศษ" เหมอ?

ใช่ ถูกต้อง

คือซิลแวร์ (เวทมนตร์เคลื่อนที่ความเร็วสูง) ลินะ

เป็นเวทมนตร์ที่สืบทอดกันมาในชนเผ่าภูเขาของ กลุ่มประเทศทางตอนใต้

นี่เวทมนตร์ที่เด็กคนเมื่อกี้ใช่

งั้นทั้งคู่ก็น่าจะไปซ่อนตัวนะ

แล้วให้เด็กคนนั้นขโมยนกขี้ตืดไปก็พอ

อย่างเธอ
คงจะแกะรอย
ตามไปได้
ง่าย ๆ

ฟรี
เรน

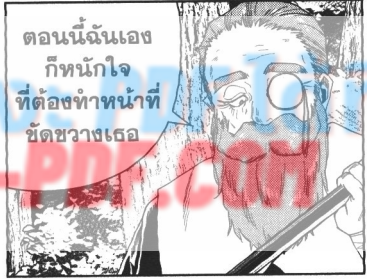

ลอฟเฟน
ยังเป็น
พวก
อ่อนหัด

ทั้ง
ร่องรอย
พลังเวท
มาก
เกินไป

ฉัน
เธอ

ตอนนี้ฉันเอง
ก็หนักใจ
ที่ต้องทำหน้าที่
ขัดขวางเธอ

เธอคือเมจ
ของ
ขบวนการฮีโร่

ฟรี
เรน

ไม่มีเมจ
ในยุคสมัย
พวกเราคนไหน
ที่ฉันไม่รู้จัก

ถึงเพิ่งเคย
เห็นกับตา
เป็นครั้งแรก
ก็เถอะ

แต่เห็น
แวบเดียว
ก็แน่ใจ

รู้จักฉัน
สินะ

พวกนาย
คอยตาม
ดมกลิ่น
พวกเรา
มาตลอด

นึกว่า
จะใช้วิธี
ลักปรก
กว่านี้
ซะอีก

เป็นเมจ
ใน
ตำนาน
นะ

...โด่งดัง
หรือ
?

ก็คิดอยู่หรอก
ว่าอาจจะใช่...
พวกเอลฟ์เนี่ย
ไม่แก้ตัวลง
จริง ๆ

สุดท้ายก็
เข้ามาต่อสู้อ
อย่าง
เปิดเผย
สินะ

ระหว่างที่
เดินเคน
ต่อสู้อ
ขัดขวาง
เธอ

ฉันก็จะ
ฆ่าเด็ก
คนใดคนหนึ่ง
ในสองคน
นั้น

ไม่หรอก
ลักปรก
เกินพอ
แล้ว

ฝ่ายเรา
ก็มี
แต่ต้อง
ถอนตัว

ถ้าขาด
สมาชิกปาร์ตี
ก็จะไม่ครบ
ตามเงื่อนไข
ที่จะผ่าน
การสอบ

อย่างไร
นี้เอง

ลาวีเน่
หมอนี่
แข็งแกร่ง
นะ

ฉันท
ะ

น่าสนุก
ลองดู
สักตั้ง
สิ

นึกว่านาย
จะเป็น
คนโหดเหี้ยม
เลือดเย็น
กว่านี้ซะอีก

เดี๋ย
เคน

พวกเรา
แค่
ทำหน้าที่
ขัดขวาง
ก็พอ

พอเถอะ
ริคเตอร์

นี่เป็น
การต่อสู้
ที่ยังไงเรา
ก็ชนะ

ฉันแค่ไม่คิดว่า
การเป็นเมจ
ระดับหนึ่ง
มีค่าถึงขนาด
ที่จะ
ต้องฆ่าใคร

คงไม่ได้เคย
ขจัดศัตรู
ทางการเมือง
แค่ครั้ง
สองครั้งนั้นะ

เป็นถึง
เมจแห่ง
ราชสำนัก

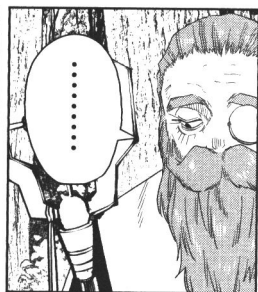
ฉันเอง
ก็ไม่คิดว่า
มีค่าถึง
ขนาดนั้น

ความ
เห็น
ตรงกัน
เลยนะ
เมจ
ระดับหนึ่ง
ก็เป็นแค่
ตำแหน่ง

พูด
เรื่อง
บ้า ๆ

อย่าบอก
นะว่า
มาสอบ
โดยไม่รู้เรื่อง
“ลิตธิพิเศษ”
?

เมจ
ผู้ยิ่งใหญ่
เซเรีย

เมื่อราวๆ ครึ่ง
ศตวรรษก่อน
जूा คนคนนั้น
ก็ปรากฏตัวขึ้น
ในหน้า
ประวัติ
สมาคม
ศาสตร์
เวทมนตร์
แห่งภาคพื้นทวีป
ซึ่งปกครองเมจ
อยู่บนยอดบนสุด
แห่งมนุษยชาติ

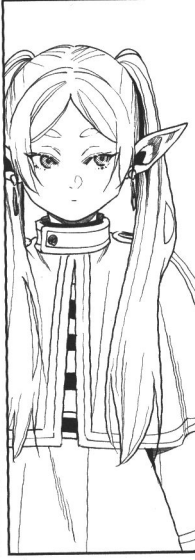

ลิวธิ
พิเศษ
?

เธอคอย
ค้นหาเมจ
ที่ฝึกฝน
ขัดเกลา
ตน

มานับตั้งแต่
สมัยไฟสงคราม
กับกองทัพ
ราชาปีศาจ
ยังลุกโชน

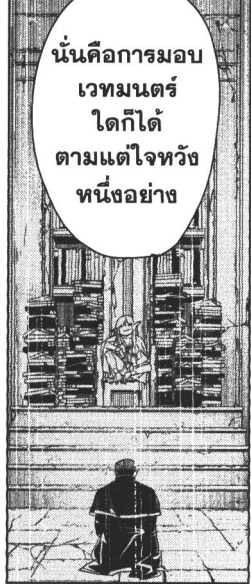

และเธอ
ได้สัญญาว่า
จะมอบลิวธิพิเศษ
ให้กับผู้มีตำแหน่ง
เป็นเมจ
ระดับหนึ่ง

เข้เรียเป็นเหมือน
คิมกีร์เวทมนตร์
ที่มีชีวิต
ผู้ครอบครอง
เวทมนตร์ทั้งหมด
บนโลกใบนี้

เป็นเมจ
ที่ใกล้เคียง
กับเทพธิดา
ผู้รอบรู้
และทรงอำนาจ
เหนือปฐพี

นั่นคือการมอบ
เวทมนตร์
ใดก็ได้
ตามแต่ใจหวัง
หนึ่งอย่าง

เพราะอย่างนั้น
ทุกวันนี้
เมจระดับหนึ่ง
ถึงไม่ต่างจาก
การรวมตัวของ
พวกสัตว์ประหลาด
ผิดมนุษย์

คนเรานะ
ก็เป็นแบบนี้
แหละ

ไม่ว่าจะเป็น
การ
รักษา
โรค
ร้ายแรง

หรือ
การได้พลัง
อันยิ่งใหญ่
ก็มอบให้ได้
ทั้งหมด

การได้รับ
เวทมนตร์
ตามที่หวัง
ก็เหมือนกับ
ฝันที่เป็นจริง
ของเมจ

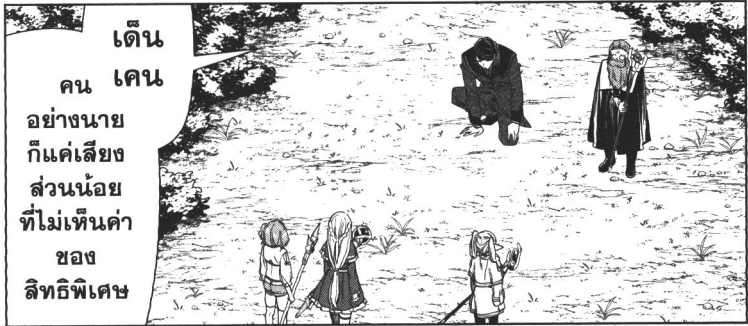
จีเง่า
ชะมัด

จัน
เทรอ

คุณค้ำ
ของมัน
มีถึง
ขนาดนั้น
เขียว
แทลละ

เดิน
คน เคน
อย่างนาย
ก็แค่เสียง
ส่วนน้อย
ที่ไม่เห็นค่า
ของ
ลัทธิพิเศษ

เดินเคน
หยตยัยนั้น
ให้ลั๊ก
นาทีหนึ่งสิ

เริ่ม
เลย
เกอะ

ยัง
ก็แค่
เด็ก
สอง
คน

ริคเตอร์
อย่าให้ฉัน
ต้องพุดซ้ำ
หลายครั้ง

เวลาแค่นั้น
ก็พอจะฆ่า
สองคนนั้น
ได้แล้ว

เดิน
เคน

ทำให้
หลับลึก

แค่
ดูแลเด็ก
คงทำได้
ใช่ไหม

สาม
ชั่วโมง
ก็พอ

ตกลง
ตามนั้น
นะ

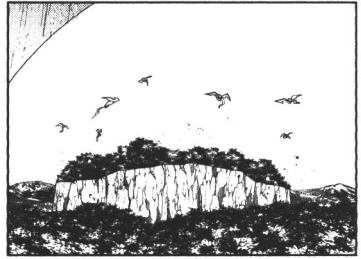
ฉัน
จะขยับ
แม่ขึ้น
เอง

บิลแกรนด์
(เวทมนตร์
ควบคุม
พื้นดิน)

ตาแก่
หง่า
เหงือก
เอี้ย

สิ่งที่เรียกว่า
เวทมนตร์นั้น
ต้องออก
ค้นหา
ไขว่คว้าเอง
ถึงจะสนุก
ที่สุด

มันก็
แค่นั้น

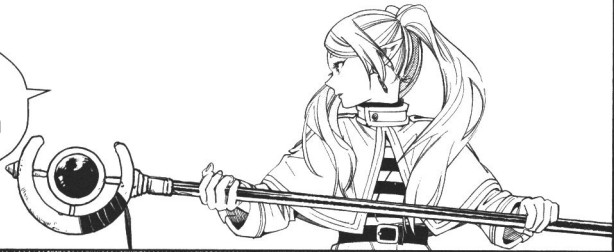
คนหนุ่มเนี่ย
ไม่ควร
เลือกร้อน
นะ
สิทธิ
พิเศษ
อะไรกัน
ไร้สาระ

ไม่เห็น
ต้องถาม
เลย

ทำไมคิด
นั้น
อย่างนั้น
ล่ะ?

จัน
เทร่อ

กาลเวลา
เนี่ย
ผ่านไป
เร็วนะ

ลูกศิษย์ที่ฉัน
เลี้ยงดูด้วย
อารมณืชั่ววูบ
วันนี้กลับพา
หลานศิษย์
มาแล้ว

ฉัน
จะมอบให้
อย่างหนึ่ง

บอก
เวทมนตร์
ที่ต้องการ
มาสิ

เผ่าพันธุ์
เดียวกัน
กับฉัน
จันเทร่อ

นี่
ฟรีเรน
คะ

ถูกใจ
แล้ว

แข็ง
แกร่ง
นี่

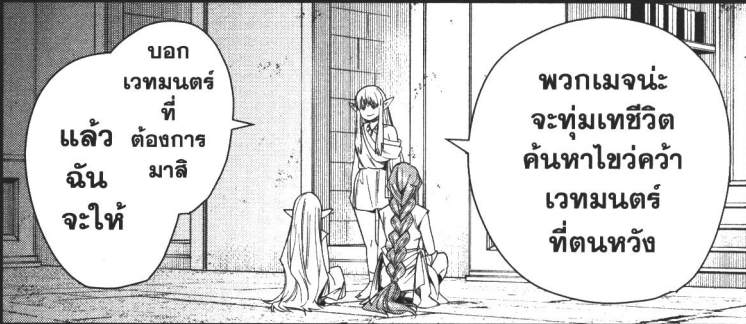

∴
เวทมนตร์
ที่
ต้องการ
?

ฉันมีความรู้ของ
หนังสือเวทมนตร์
เกือบทั้งหมด
ที่เขียนจารึก
ในประวัติศาสตร์
ที่ผ่านมา

บอก
เวทมนตร์
ที่
แล้ว ต้องการ
ฉัน
จะให้

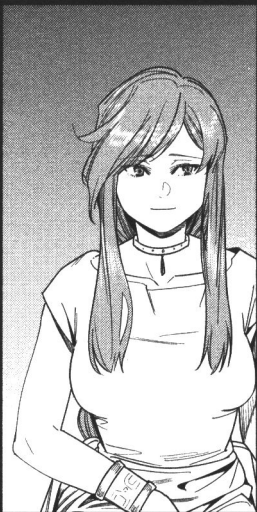
พวกเมจนะ
จะทุ่มเทชีวิต
ค้นหาไขว่คว้า
เวทมนตร์
ที่ตนหวัง

ไม่
เอา

เวทมนตร์
จะสนุกที่สุด
ก็ตอนออกไป
ค้นหา
ไขว่คว้าด้วย
ตัวเอง

อาจารย์
คะ

พริ้งเม
เด็กคนนี้
ไขว่ไม่ได้
จริงๆ

ขาด
ความทะเยอ
ทะยาน

และจิตใจ
ที่เหมือน
ไฟลุก
โชติช่วง

เมจแบบนี้
นี่แหละค่ะ
ที่จะเป็น
ผู้เปิดยุคสมัย
แห่งความ
สงบสุข

สักวัน
เด็กคนนี้
จะล้ม
ราชาปิศาจ
ค่ะ

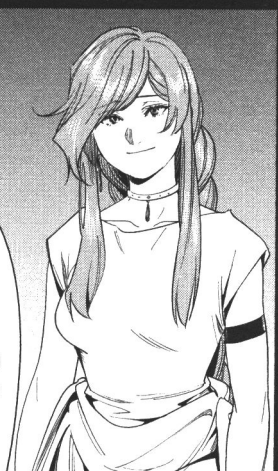
คุณที่มุ่งหวัง
ในสงคราม
ฆ่าราชาปิศาจ
ไม่ได้
หรอก

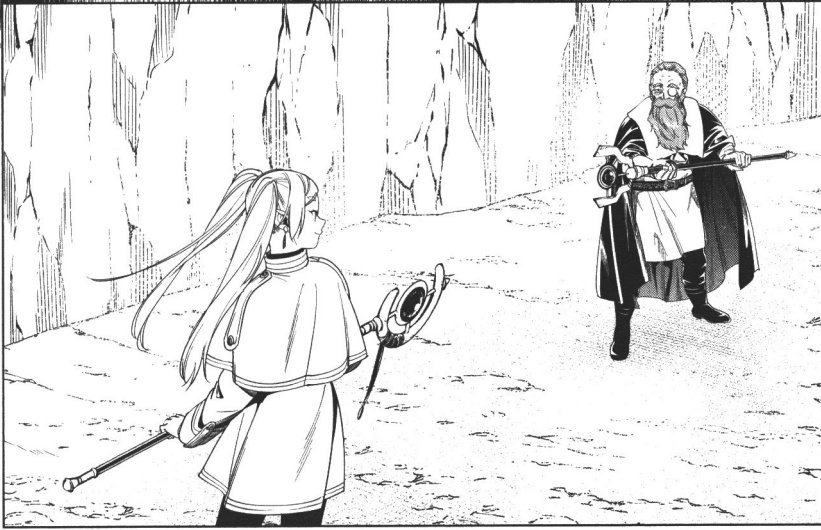
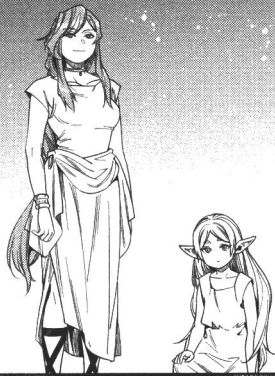
จะบอกว่า
ฉัน
ทำไม่ได้
ฉันเหรอ
?

พวกเรา
ทำไม่ได้
หรอก
ค่ะ

อย่าง
อาจารย์เอง
ก็คงจินตนาการ
ภาพตัวเอง
ที่อาศัยอยู่ใน
ยุคสมัย
แห่งความสงบสุข
ไม่ได้ใช่ไหมละคะ
?

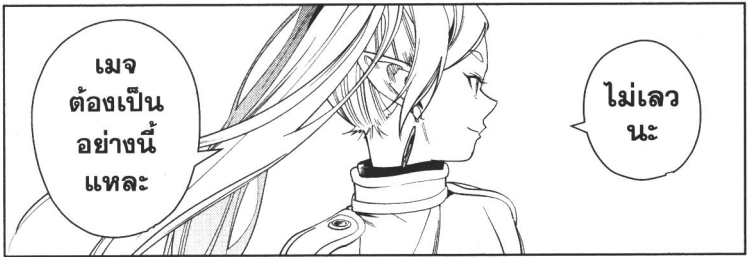

ฟรีเรน
เป็นเมจ
แห่งยุคสมัย
ที่สงบสุขค่ะ

เมจ
ต้องเป็น
อย่างนี้
แหละ

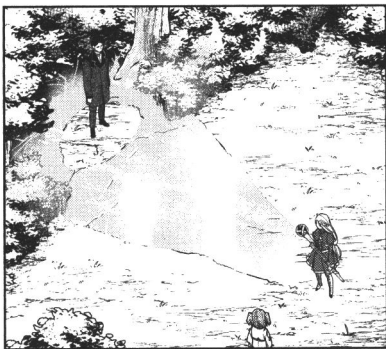
ไม่เลว
นะ

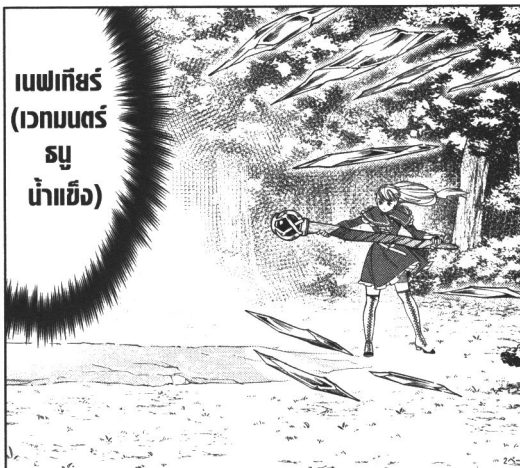
บทที่ 44 แผลงชิงขโมยโลกนรก

GEARFIVE.COM

ระดับ
พลังเวท
ต่างกัน
เกินไป

บ้าจริง...
หมอนี่ไม่ยอม
เป็นน้ำแข็ง
เลย

เนฟเทียร์
(เวทมนตร์
ธนู
น้ำแข็ง)

...อ่อนแอ
เกินไป

ฉันเลย
พอรู้วิธีการ
ของพวกเขา
คร่าว ๆ
:
เพราะ
ก่อนหน้านี้
พวกเขา
อาละวาด
กัน
ยกใหญ่

ฉันทำอะไร
กันอยู่นี่
?

อย่างนี้
ก็เหมือน
พี่เลี้ยงเด็ก
จริง ๆ นะสิ

เวทมนตร์
น้ำแข็ง
ที่ขาดพลัง
ในการ
สังหาร
กับ
เวทมนตร์
ที่ใช้งาน
ไม่ได้
ถ้าไม่มีน้ำ

พวกเธอ
มาจาก
โรงเรียน
เวทมนตร์
ลินะ

ทุกวันนี้
พวกตาแก่
ก็ยังสอนวิธีการ
ทำศึกยึดเยื่อ
แบบเน้น
ใช้เวทมนตร์
ป้องกันอยู่หรือ
?

ทำเป็นพูดดี
นายเอง
ก็ใช้เวทมนตร์
เสี้ยอเวอร์

แล้ว
พลังเวท
จะพอ
หรือ

เวทมนตร์
ป้องกัน
พัฒนาขึ้น
เพื่อเป็นวิธีรับมือ
กับโซลทราด
(เวทมนตร์
สังหาร)

มีความ
ทนทานสูง
ในด้านป้องกัน
เวทมนตร์
แต่ความสามารถ
ในการรับมือ
ทางกายภาพนั้น
แทบไม่แตกต่าง
จากในอดีต

หมาย
ความ
ว่ายังไง
?

ฉันฉัน
ขอเล่า
ประวัติ
ศาสตร์
เวทมนตร์
สักหน่อย
ละกัน

เพราะฉัน
เวทป้องกัน
จึงไม่ได้
แข็งแกร่ง
มากนัก

แต่หาก
ต้องการ
ความ
สมบูรณ์แบบ
ก็ต้องใช้สมการ
เวทมนตร์
ที่ซับซ้อนและ
เวลายาวนาน

แน่นอนว่า
มีเหตุผล
ที่เด่นชัด

เพราะแค่มี
ความสามารถ
ในการป้องกัน
การโจมตี
ทางกายภาพ
จากมอนสเตอร์
และวอร์เออร์
มากเพียงพอแล้ว

เข้าใจไหมว่า
ฉันอยาก
พูดอะไร
?

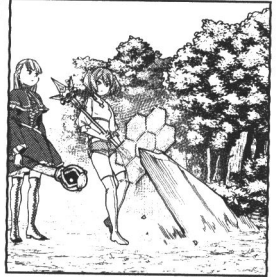
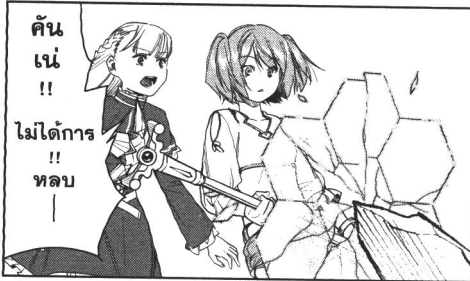
ประวัติศาสตร์
ของเวทมนตร์
ก็คือประวัติศาสตร์
แห่งการโจมตี
และ
การป้องกัน

เพราะฉัน
เวทมนตร์โจมตี
ในปัจจุบัน
ถึงขั้น
ควบคุมสิ่งของ
ทางกายภาพ

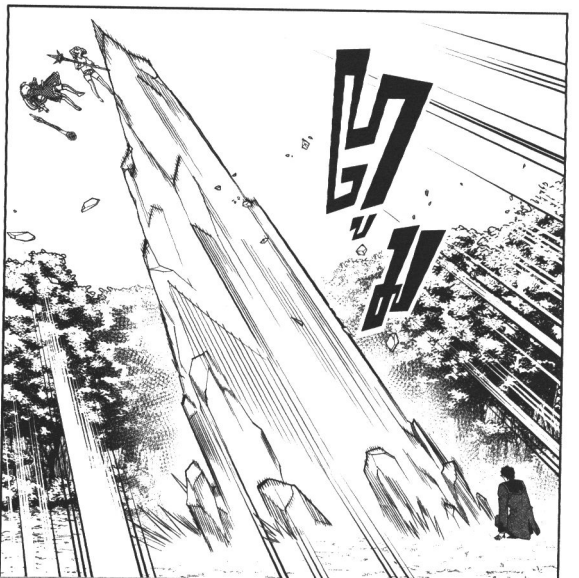

คัน
เน !!

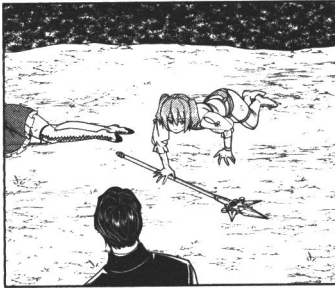
ไม่ได้การ !!
หลบ

เวทมนตร์
ของฉัน
เป็นการโจมตี
ด้วยวัตถุ
ปริมาณ
มหาศาล

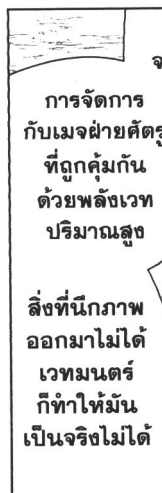
นอนไป
ทั้งอย่างนั้น
แหละ

...เข้าใจ
แบบไม่ระวัง
อย่างนี้
จะดีเหรอ

ทกลิบ
เปอร์เซ็นต์
ของ
ร่างกาย
มนุษย์
เป็นนั่นนะ

พอที่เดอะ
ฉันไม่มีรสนิยม
สร้าง
ความเจ็บปวด

หรือว่า
อยากจะให้ฉัน
ฆ่าจริง ๆ
?

แล้วคิดว่า
จะดึงมันออกมา
ควบคุม
ได้เหรอ
?

การจัดการ
กับเมฆฝ่ายศัตรู
ที่ถูกคุ้มกัน
ด้วยพลังเวท
ปริมาณสูง

สิ่งที่นิกภาพ
ออกมาไม่ได้
เวทมนตร์
ก็ทำให้มัน
เป็นจริงไม่ได้

เวทมนตร์
ก็คือ
โลกแห่ง
จินตภาพ

ถ้าเธอ
นิกภาพว่าน่า
จะจัดการกระจาย
ยังงั้นใน
ร่างกายมนุษย์
ไม่ได้

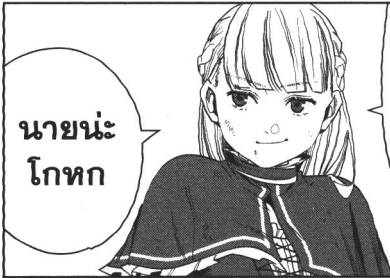
แล้วจะ
ทำไม
?

แกล้งซู่
ก็ไม่ได้ผล
เป็นผู้ใหญ่
ที่น่ารังเกียจ
จริงๆ

อีกอย่างต่อให้
สถานที่นี้มีน้ำ
เด็กคนนี้ก็ยังไม่ได้
เป็นภยคคคาม
ต่อฉัน

นายนะ
โกหก

แต่มี
อย่างหนึ่ง
ที่ฉันรู้

∴
อยู่
เฉียบๆ
ไปเถอะ

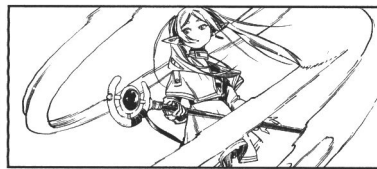
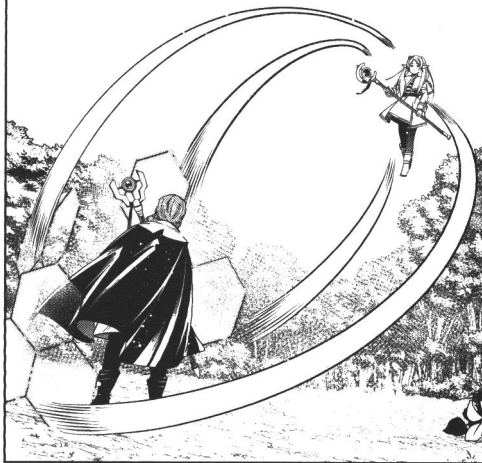
ถ้านายชอบต่อสู้อยู่
เหมือนอย่างที่พูดจริงๆ
ก็น่าจะต่อสู้
กับพวกเรา
ในสถานที่ที่มีน้ำ
แล้วสิ

กลัวอะไร
ขนาดนั้นล่ะ
?

หน้าที่
ของฉัน
คือทำให้
พวกเขา
หลับ

ตราบเท่า
ที่เดินเคน
ไม่แพ้นะนะ

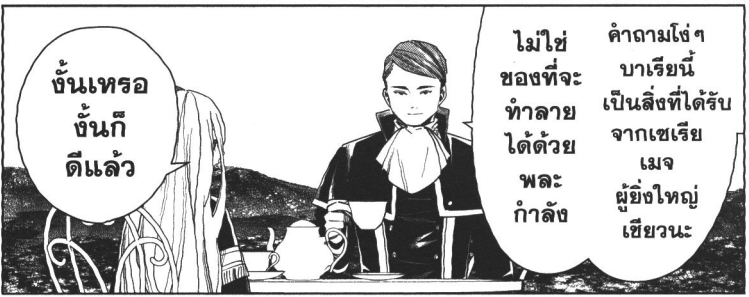
คุณปู่ฉัน
ทำเลีย
โอเวอร์
เซียว

บาเรีย
จะ
ไม่เป็นไร
เหรอ
?

ตาแก่
หง่าเหจ็อก
นั้น

ใช้วิธี
ต่อสู้
บ้าอะไร

ฉัน
เหรออ
ฉันก็
ดีแล้ว

ไม่ใช่
ของที่จะ
ทำลาย
ได้ด้วย
พลัง
กำลัง

คำถามเง่า
บาเรียนี่
เป็นสิ่งที่ได้รับ
จากเซเรีย
เมจ
ผู้ยิ่งใหญ่
เซียวนะ

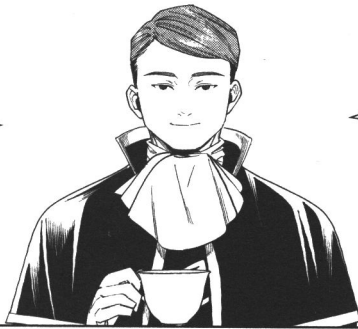
จะว่าไป
ตั้งแต่
คืนวาน
แล้ว
มีคน
ที่พยายาม
จะคลาย
บาเรีย
ด้วยนะ

ไม่รู้
อะไร

เพื่ออะไร
กันนะ
?

คิดว่าในโลกนี้
มีเมจ
ที่เหนือกว่า
เซเรีย
หรือไงกัน
?

ยังไงก็เป็น
การกระทำ
ที่
สูญเปล่า

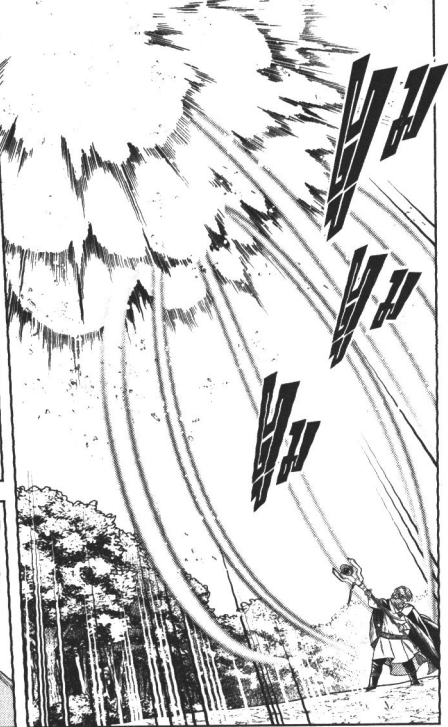
คาทิส
สตราเวีย
(เวกมนตร์
ลำแสง
พิพากษา)

ซ
:
:
:
!!

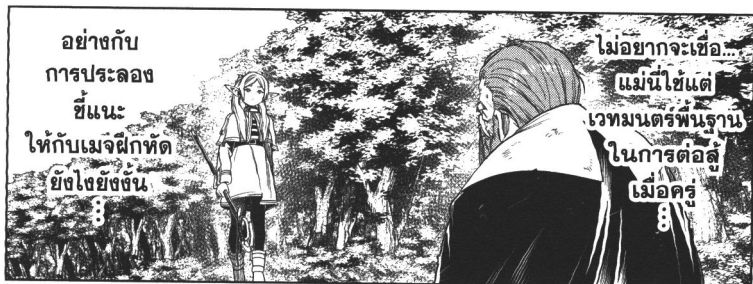
...
ฮึ่ม!
!?

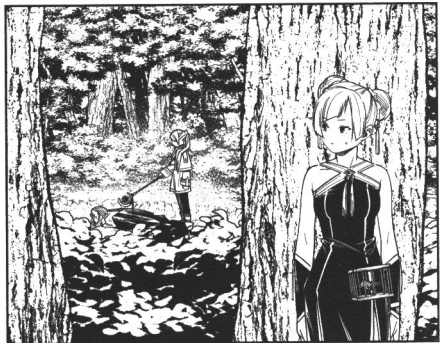
ธนูแสง
ที่ไม่ขาดสาย
เขียนนะ...
ไม่มีช่องว่าง

บ้านา...
โจมตีกลับ
ชั้นหรือ
...

ถ้าเธอ
ไม่มา
ฉันจะฆ่า
เดินเคน
ซะ

ชอนตัว
อย่างนี้
ต่อไป
นั่นแหละ

ขึ้นเตอ
ใช้พลังเวท
แม่แต่
นิดเดียว
ก็จะถูก
ตรวจเจอ
แน่

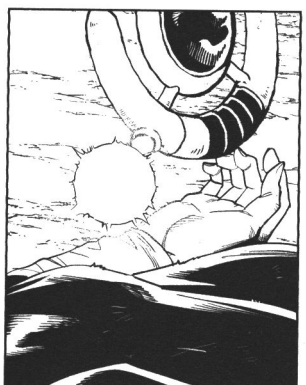
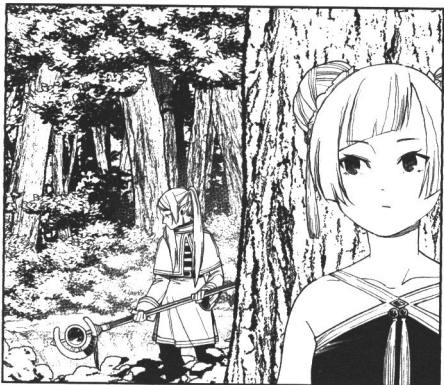
ห้ามใช้
ซิลเวอร์
นะ

ช่วย
ไม่ได้นะ
ฉันเองก็
ไม่อยากจะทำ
แบบนี้
หรอก
...

อย่าเขี้ยวนะ
นี่เป็น
กับดัก

คึกคัก

เจอ
ตัว
แล้ว

...
ยัย
เด็ก
นี่

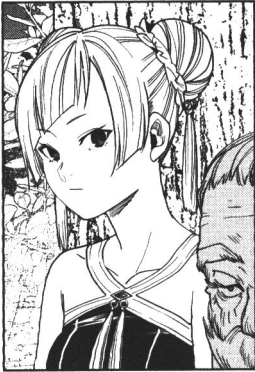

...
อ่อน
หัด
เอ๊ย

รู้ทั้งรู้
ว่าอีกฝ่าย
ไม่มี
เจตนา
ฆ่า

แต่ยัยนั้น
อาจจะทรมาณ
ให้ปู่เจ็บปวด
ไปเรื่อย ๆ
ในระดับที่
ไม่ถึงตาย
นี้นะ

แต่ถึง
อย่าง
นั้น
พวกเรา
จะต้องเป็น
ฝ่ายชนะ

ทั้ง
ความร้าย
อำนาจ
มีของ
ที่ต้องการ
อยู่เต็มไปหมด
แล้วนี่

ปู่ ทำไม
อยากเป็น
เมจระดับหนึ่ง
ถึงขนาดนั้น

ฉัน
อยากไปเยี่ยม
หลุมศพ
ที่ไม่ได้ไป
มานาน

มันก็
แค่นั้น

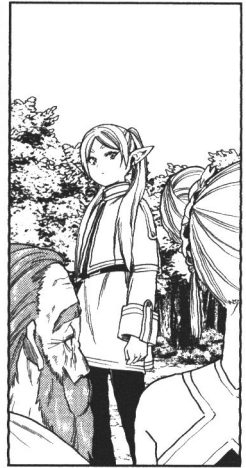

บ้านเกิด
ของฉันเป็น
ดินแดนที่อยู่
ตอนบนสุด
ของที่ราบสูง
ทางตอน
เหนือ

เป็นเพราะ
พวกเขาปีศาจ
ออกอาละวาด
เลยมีแต่
เมจระดับหนึ่ง
ที่เข้าไปได้

ไปช่วย
พวกเด็กๆ
น่าจะ
ดีกว่านะ

ริคเตอร์คงจะ
เขาเป็น
คนที่มี
แนวคิด
แบบนั้น
แหละ
ฆ่าพวกนั้น
ก่อนจะต้อง
เผชิญหน้า
กับเธอ

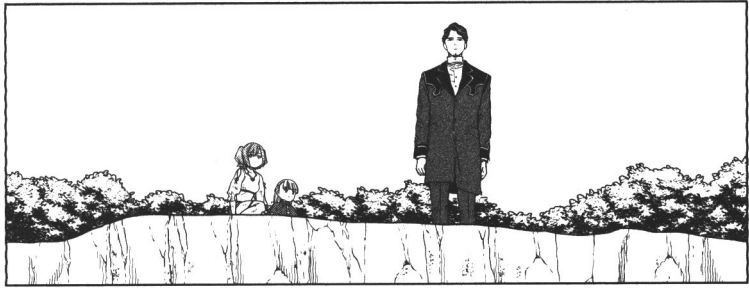
หรืออาจจะ
สายเกินไป
แล้วก็ได้

แล้วฉัน
ก็คลาย
บาเรีย
ได้เสร็จ
พอดี

ถ้าฉัน
ก็วางใจ
ได้
พวก
คัมเน่
จะเป็น
ฝ่าย
ชนะ

งาน
ดูแลเด็ก
คงต้อง
จบแค่นี้

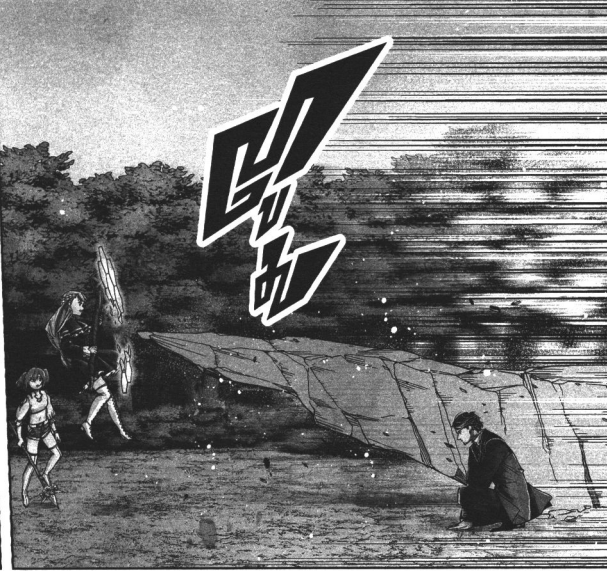
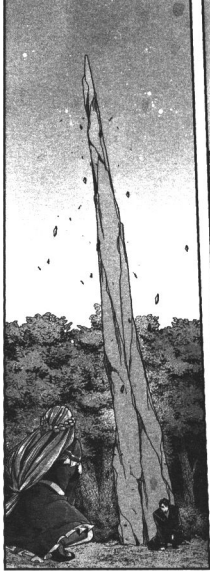

...ไม่นึก
เลยว่า
เดินเคน
จะเป็น
ฝ่ายแพ้

บทที่ 45 เหนือฟ้าระลอกเมฆา

GEARFIVE.COM

แบบนี้
มันตั้งใจ
ฆ่าจริง ๆ
แล้ว...
คงทนได้
ไม่ถึง
นาที

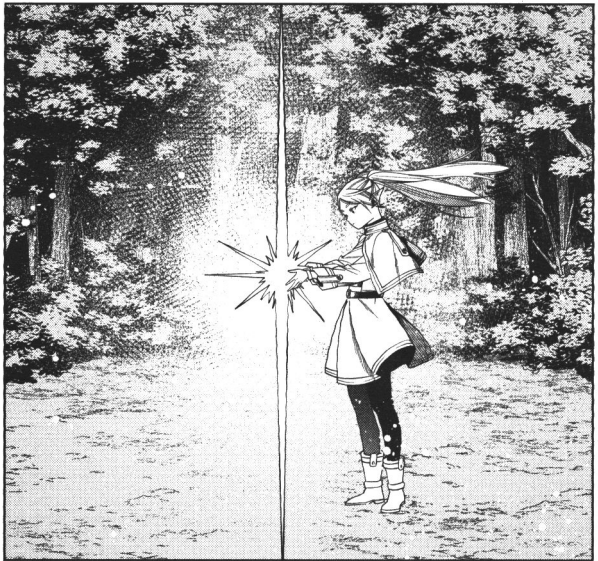
คลาย
บาเรียม
เสร็จ
แล้ว

...ฟรีเรน
หรือว่า
เธอ...

หมาย
ความ
ว่ายังไง
?

ก็
ไม่มีทาง
เป็นไปได้
หรอก

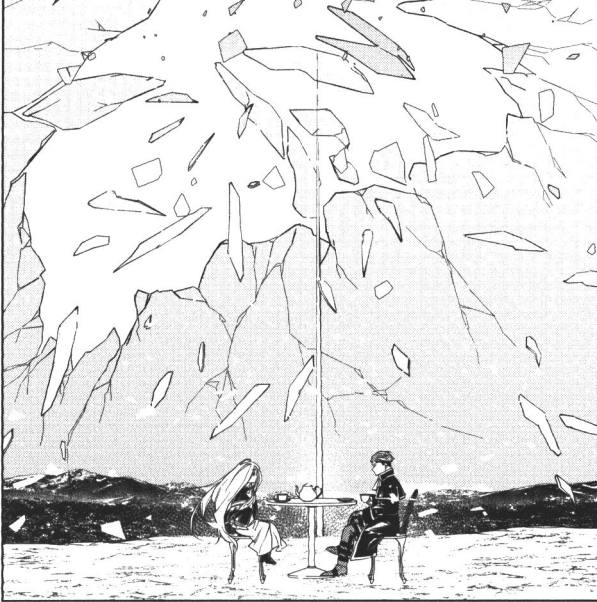
ต่อให้
ฟ้าถล่ม
ดิน
ทลาย
ยังไง

ไม่มี
ปัญหา

เก
นาฟ

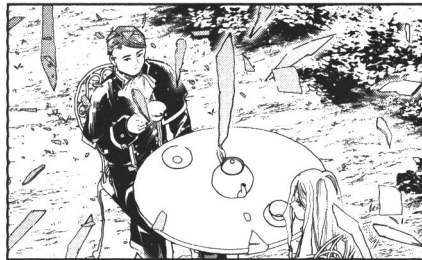

ฟัง
แล้ว

...เซนต์
เมจเอลฟ์
คนนั้น
เป็นใครกัน
?

อีกอย่าง
เห็นว่าเธอ
มีตราแห่ง
คทาศักดิ์สิทธิ์
ด้วย

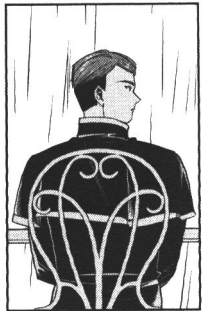
ชื่อเดียวกับ
กับเมจ
ในขบวน
อีโร

ตามชื่อที่
ลง
ทะเบียน
ผู้เข้าสอบ
เห็นว่าชื่อ
ฟรีเรน

ปัง!

...เมจ
ผู้ยิ่งใหญ่
คนสุดท้าย
ชั้นเทร่อ

เป็น
การท้าทาย
ในรอบพันปี
ที่ยอดเยี่ยม
จริงๆ

ทำได้
ไม่เลวนี่
ฟรีเรน

เพราะอย่างนี้
แหละนะ
คนเป็นเมจ
ถึงประมาณ
ไม่ได้

ในโลกของ
เวทมนตร์
ก็มีบางครั้ง
ที่ฟ้าถล่ม
ดินทลาย
จริงๆ

เวทมนตร์
คือโลกแห่ง
จินตภาพ

นาย
สามารถถ่ายภาพ
ตัวเองเอาชนะเมจ
ผู้ควบคุมน้ำ
ท่ามกลางสายฝน
ได้ไหม?

ทำไม
ทำเรื่อง
แบบนี้
:

...ไม่นึก
เลยว่า
จะทำลาย
บาเรีย
ได้

เธอควร
ได้ใช้
เวทมนตร์
อย่าง
อิสระ
เพราะ
สังสาร
คັນเน
นะ

เวทมนตร์
ควบคุมน้ำ
ชั้นเหรอ

หรือ
อย่างน้อย
ฉันก็
ทำไม่ได้

บางที
คนที่ชื่อ
ริคเตอร์
ก็คง
เหมือน
กัน

...
ฝนนี้

บา
เรีย
:
:
เกิด
อะไรขึ้น
?

ต้องหยุด
พวกนี้
ให้ไวที่สุด

ไม่
ไว้ค่อยเข็ก
สถานการณ์
ที่หลัง

ไ้อการ
ซื่อเวลา
ระดับนี้
:

ในที่สุด
ก็เผยช่องโหว่
แล้ว

รีบร้อน
เสียจน
พลังเวท
บ้านป่วย
นะ

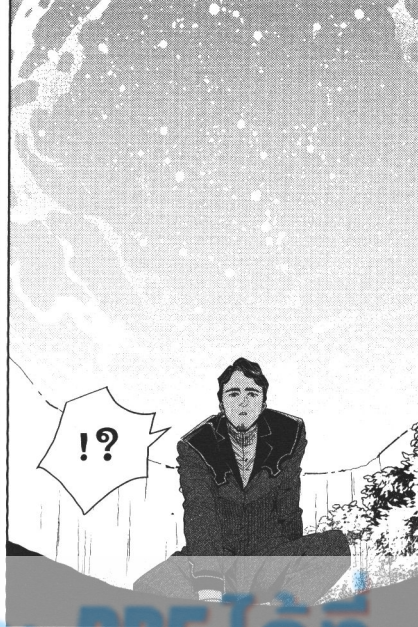
เหตุผล
ที่นายกัว
เวทมนตร์
ควบคุม
น้ำ

ถ้าเป็น
ตอนนี้
ฉันก็
เข้าใจ
แล้ว

ก็อย่างที่
นายบอก
การโจมตี
ด้วยวัตถุ
ปริมาณ
มหาศาล

!?

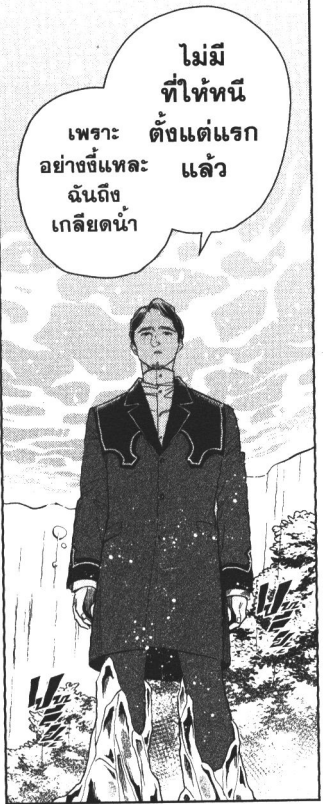
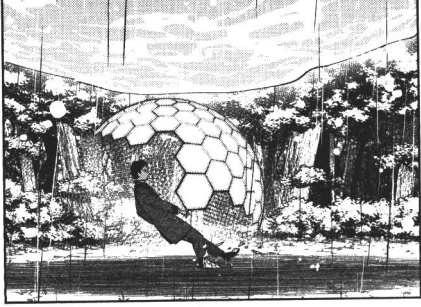

ลาวี
เน่

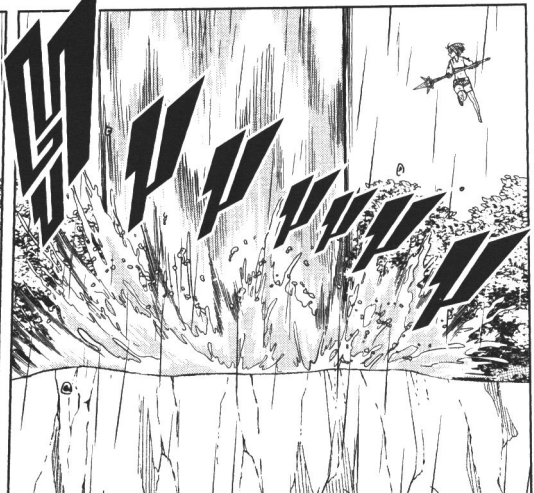
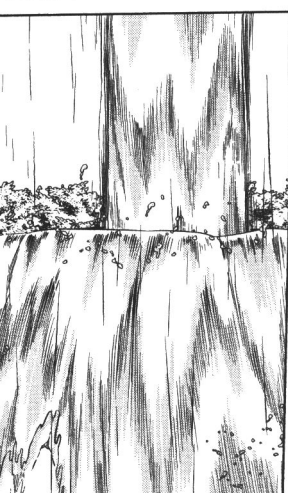
อย่าให้
หนีไปได้
ล่ะ

รับสรวร์
(เวทมนตร์
ควบคุม
น้ำ)

ไม่มี
ที่ให้หนี
เพราะ ตั้งแต่แรก
อย่างนี้แหละ แล้ว
ฉันถึง
เกลียดน้ำ

ล่อเฟน
แก้มัด
ได้ไหม?

ฉันกับ
เดินเคน
พลึง
เวท
หมด
หหมด
แล้ว

ฉันก็
โค่น
ต้นไม้
ซะ

พลึงเวท ล้อ
ชอง เลน
พันสนากา หรือ
นี่ ไง
เยอะสุด ๆ
เลย

ริค
เตอร์
ล่อ
เฟน

รู้ไหมว่า
เมจแห่ง
ราชสำนัก
จะทำได้
ในเวลา
แบบนี้?

ฉันเอง
ก็ไม่เหลือ
พลึงเวท
ถึงขนาดใช้
ซิลแวร์
ได้อีก

เดินเคน
เปล่า
ประโยชน์

ตามหา
ร่องรอย
การต่อสู้ของ
ปาร์ตี้อื่น
กันเถอะ

ดินรน
อย่าง
น่าสังเวช
จนถึงวินาที
สุดท้าย

เฟรน
เธอเนีย
ไขแต่ นำเปื้อ
เวทมนตร์ จัง
พื้นฐาน
จริงๆ

ก็ตั้งใจ
อย่างนั้น
ค่ะ

เป็นเพราะ
ยัยนั้น
ถึงได้
เปียกโชก
เลย

อย่า
ลืม
ตุล๊ะ

จะว่าไป
เอลฟ์คนนั้น
เป็นอาจารย์เธอ
แหละ

ไปบอก
เรื่องนั้นกับ
ท่านฟรีเรน
เถอะค่ะ

แต่ว่า
นอกจาก
เวทมนตร์
ต่อสู้
ก็ไม่ได้
จำกัด
เวทมนตร์
อย่างอื่น
หรอกค่ะ

ว่าไปแล้ว
เธอก็ใช้
เวทมนตร์
จับนก
นี่นะ

ใช่
เวทมนตร์
อะไร
ได้อีก
บ้างล่ะ
?

ไม่ใช่
หรอก
ค่ะ

เอ่อ
:
อย่างเช่น
เวทมนตร์
มองทะลุ
เสื้อผ้า
:
:

ในเมื่อพวกเรา
ต้องเป็นศัตรูกัน
นับตั้งแต่
การสอบ
รอบสอง
เป็นต้นไป

คือว่า
ต้องขอโทษด้วย
ที่ขัดจังหวะ
ตอนกำลัง
คุยสนุก
แต่อย่าเผยแพร่
ไปในมือ
มาก
จะดีกว่า
ไหม?

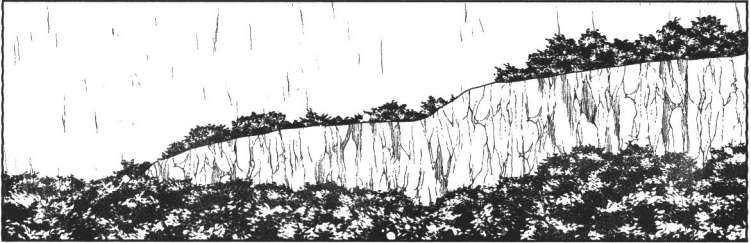

นึกว่าคงดี
ถ้าพ่อหนุ่ม
แวน
จะยอม
เปิดใจ
ให้ลิกนิต

นี่
จริงด้วย
ขอโทษ
นะ

ทั้งที่ไม่มีทาง
จะลอบผ่านแล้ว
แต่กลับยังเก็บ
นกขี้เลื้อยไว้
อย่างทะนุถนอม

เจอแล้ว
ปาร์ตีที่
ไม่ผ่านแล้ว
แน่นอน
เห็นมีศพ
ของพรรคพวก
อยู่ห่างจากที่นี่
ไปไม่กี่ไมล์นี่นะ

คุณไม่ยอม
 สมมติว่า ตกลง
 ถ้ำฉันตกอยู่ หลอก
 ในสถานการณ์
 เดียวกัน
 ต่อให้เอาเงิน
 มากอง
 ก็ขอปฏิเสธ

จะไปเจรจา
 ต่อรองหรือ?
 เต็มแค่น

เรื่อง เพราะ
 แบบนี้ ไม่สบ
 มันไม่มี อารมณ์
 เหตุผล นะสิ
 หลอก

ทำไม
 ละ?
 ?

จะลุย
 ตรง ๆ
 หรือ
 ไม่
 เหลือ
 พลังเวท
 แล้ว
 นะ

ริค
 เดอร์
 ตาม
 มา

คิดจะ
 ทำ
 อะไร

ลอปเฟน
 สแตนด์บายที่นี่
 ถ้ามีช่องว่าง
 ก็ขโมยนกขัติเลอ
 เลย

เตรียมใจ
หน่อยสิ
นายเป็นผู้ชาย
ไม่ใช่หรือไง

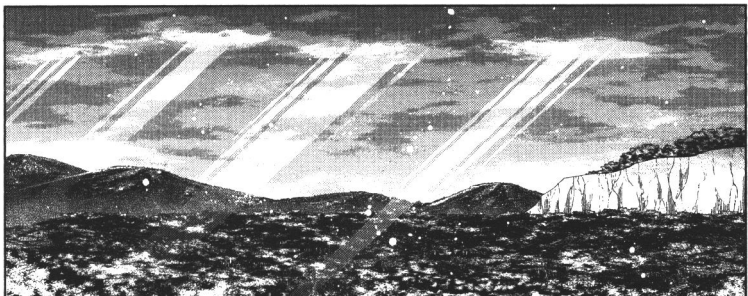
๒๗๕
ใช่ไหม
ว่าอีกฝ่าย
ก็มีสภาพ
เดียวกัน

มา
ต่อ
กัน
—
!!!!

...เฮ้ย
ล้อเล่น
ใช่ปะ?
?

การสอบ
รอบแรก
สิ้นสุดลง
เพียงเท่านั้น

ผู้สอบผ่าน
การสอบ
รอบแรก
รวม 6 ปาร์ตี้
18 คน

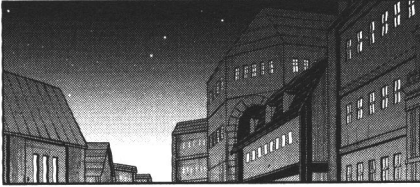

หมด
เวลา

ถึง
นอนตึกยังง
ก็ไมไดน
เพรูนโกรธ
มี
ความสุข
เสียจน
กลัวเลย
...

พี่ชาย
ก็ลำบาก
เหมือน
กันนะ

ได้สองวัน
แล้วสินะ
หลังจาก
สองคนนั้น
ไปสอบ...

บทที่
46

รสชาติ

ที่อร่อย

ยิ่งขึ้น

การสอบ
รอบแรก
สิ้นสุดลง
เพียงเท่านั้น

ผู้สอบผ่าน
การสอบ
รอบแรก
รวม 6 ปาร์ตี้
18 คน

ปาร์ตี้หมายเลข 4
เฟรดู
แลนต์ ยูเบล

ปาร์ตี้หมายเลข 2
ฟรีรุน
ลาวิเน่ คินเน่

ปาร์ตี้หมายเลข 1
เบโกตี้
โกน เร็นเก้

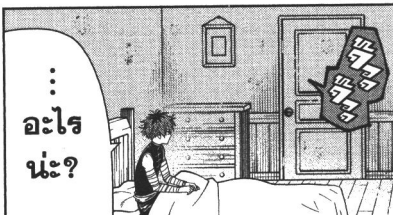
ปาร์ตี้หมายเลข 17
เอเดล
บลาย ดูนซึก

ปาร์ตี้หมายเลข 13
เด็คน
ริคเตอร์ ลอเฟน

ปาร์ตี้หมายเลข 8
เวียร์เบล
ชาร์ฟ เอร์เร่

เฮ้อ
ทำให้
โกรธ
จนได้

โทษ
ที !

บอกว่า
ขอโทษ
ใจเล่า !

...ดีม
นำผลไม้
จนถึง
กลางดึก
ครับ...

ชั้นวันนี้
คงต้อง
เอาใจเพรูน
กันหน่อย

พลอยโดน
ไปด้วย
เฉยเลย
:

ท่านพรีเรน
เอง
ก็เพิ่งตื่น
เมื่อกี้
ใช่ไหมคะ
?

ถึงจะแพง
สักหน่อย
แต่ก่อนหน้านี
ฉันเจอร้านดี ๆ
ตอนมากับ
พวกอิมเมล

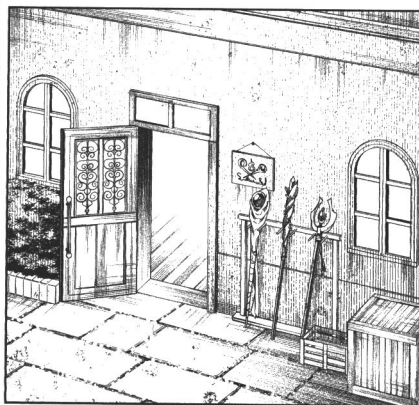
ไปกิน
ของ
อร่อย ๆ
ไหม

คิดจะ
ทำยังง
ละ

มันเร็วกว่า
80 ปีก่อน
ไม่ใช่เหรอ
ร้านจะยังอยู่
อีกหรือไง
...
?

ต้อง
ขอใบเสร็จ
อีกแล้วนะ
ริคเตอร์

จริตติ
ถ้าไม่รังเกียจ
รับนี้ไปสิ

ไฟ
ติด
แล้ว

บอก
แล้วไงว่า
แป็บเดียว
ก็ซ่อม
เสร็จ

ดูจาก
มุมมอง
ของคนแก่
อย่างฉัน
ก็ยิ่งเป็นเด็ก
แหละ

ขอบ
นั้น
ใช้ไหม
ล่ะ

เฮ้
ยาย

ฉัน
ไม่ใช่เด็ก
แล้วนะ
เป็นคุณลุง
ที่อายุ
อานาม
ไม่น้อย
แล้ว

ก็โดนตาแก่
เสียดสี
ใช้ให้ไป
ต่อขดีมา

โทษที
ไป
ปิดร้าน
มานะ

เลยต้อง
พัก
ร่างกาย

ฉันมี
ร้านที่
แต่ หาอยู่
ทั้งฉัน
กับลอฟเฟน
ต่างก็ไม่รู้
ที่ทาง
กันเลย

ถ้าฉัน
ไปกินข้าว
ด้วยกัน
ไหม

เจอ
เรื่องร้าย
มา
ไม่เบา
เลยนะ
ริคเตอร์

ไม่
แบ่ง
หรอก

เฮ้ เฮ้
ทำตัว
เป็นหลาน
ซะเนียน
เลยนะ

ปู่ซื้อให้
นะลิ

ทำไม
ถึงได้
อยู่กับ
เด็นเคน
ล่ะ?
แล้วนั่น
มันอะไร
?

ว่าแต่
ลอฟ
เฟน

พวกเรา
ไม่ใช่
ปาร์ตี
เดียวกัน
แล้ว

กลับ
ไป
ซะ

ร้านอาหาร
มีตั้งเยอะแยะ
เข้าไปสักร้าน
เถอะ

ถ้าคิด
จะมีชีวิต
อย่าง
เมจ
ต่อไป

ไม่รู้จักวิถีทาง
แห่ง
การประสพ
ความสำเร็จ
ในโลก
เอาซะเลย

ร้านที่เคยไป
กับภรรยา
ตอนเธอ
ยังมีชีวิต
ฉันลืมน
รสชาตินั้น
ไม่ลง

เอาใจ
ฉันไว้
ก็ไม่
เสียหาย
หรอก

แห่ง
อยู่
แล้ว

บอก
แล้วไงว่า
ไม่ทำให้
เสียหาย

เลี้ยง
ใช้ไหม

ยีนดีที่
ได้รู้จัก

คง
ไม่ถึง
ขนาดใช่
ร่างแยก
ตอนอยู่
ในเมือง
ไซโหมะ

∴
ยู
เบล

พ่อ
หนุ่ม
แ้วน

ขอถาม
ข้อนี้
ได้ไหม

เอาสิ
แต่ถ้านาย
วิ่งหนี
ฉันอาจเผลอ
ฆ่านายนะ

ถ้าอยากคุย
เดินคุยกัน
ไปพลางๆ
ไหมล่ะ

ดูอยู่
ด้วยเหรอเนี่ย
ไม่ประมาท
ปล่อยให้
มีช่องโหว่
เลยนะ

แล้ว
ทำไม
ไม่ฆ่า
เวียร์เบล
?

มี
โอกาส
ฆ่า
นี่?

เธอไม่ได้
รู้สึกอะไร
กับการฆ่าคน
ไซโหมะล่ะ

อืม
∴

อธิบาย
ยาก
นะ

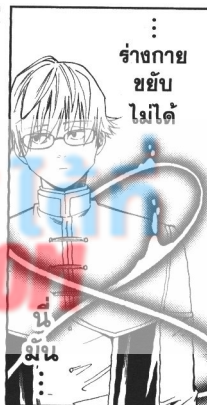
ฉันเอง
ก็ไม่อยากจะ
ฆ่าพ่อหรือ
เหมือนกัน

คงเพราะ
เข้าใจ
ความรู้สึก
เขา
ละมั้ง

โซล
กาเนอร์

MANGA-PDF.COM

ร่างกาย
ขยับ
ไม่ได้

นี่
มัน

พ่อหนุ่มแว่น
ร่างแยกของนาย
เป็นร่างก๊อปปี้
ที่สมบูรณ์แบบ
ถึงขนาด
มีความสามารถ
เดียวกับ
เจ้าตัว

ฉันเป็น
อย่างนั้น
มาตั้งแต่
เมื่อก่อนแล้ว
ถ้าฉันมีความรู้สึก
ร่วมกับคนคนนั้น
ก็จะใช้เวทมนตร์
เดียวกันนั้น
แต่ ได้
เวทมนตร์
ที่ฉันไม่มี
ความรู้สึก
ร่วมด้วย
ก็จะใช้ไม่ได้

เวทมนตร์ที่
แต่ละคนขานอาถุ
จะต้องมี
ความสัมพันธ์กับ
ชีวิตและบุคลิก
ของคนคนนั้น

เป็นประเภทที่
ใช้ได้
ทั้งที่ไม่รู้ว่า
เวทมนตร์นั้น
ทำงาน
ด้วยหลักการ
ยังไง

อย่างนี้เอง
เธอใช้
เวทมนตร์
ตาม
ความรู้สึก
สินะ

นายคิดอะไร
ใช้ชีวิต
แบบไหนมา
?

บอก
มาสิ

ผมเกลียด
เด็กที่
ไม่ใช่สมอง
แบบนี้

นี่ไม่ใช่
คำตอบ
นะ

อยาก
ฆ่าผม
ก็เชิญ

มันไม่
สบอารมณ์
เพราะฉัน
ไม่บอก
หรอก

แต่ถ้า
ทำอย่างนั้น
ก็คงไม่มีทาง
รู้สึกร่วม
ได้อีก

ฉันเคยมาที่นี่
กับภรรยา
เมื่อ 50 ปีก่อน
แต่ว่าบรรยากาศ
ยังคงเหมือน
เมื่อตอนนั้น

หน้า
ประหลาด
นะ

นี่เป็น
ร้านที่
อร่อยสุด
ของ
เมือง

ตาถึงนี่
เดินเคน

ฉันเอง
ก็มา
บ่อยๆ

เดินเคน
นั่น
ฟรีเรน

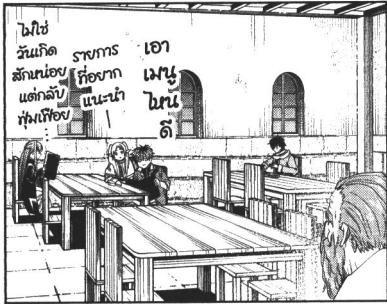
สั่ง
ของหวาน
เท่าไรก็ได้
จริง ๆ
เหรอคะ
?

จริง
สิ

ปล่อยไปเถอะ
ท่าทาง
กำลังสนุก

ในเมื่อ
พวกเขา
ยังมาที่นี่
เพื่อจะได้
เฟลิดเฟลิด
กับอาหาร
เลย

ไม่ใช่
วันเกิด
สักหน่อย
แต่กลับ
สนุก
เหมือน
วันเกิด

เฮ
เมนู
ไหน
ดี

ท่านพีร์เรน
เนี่ย
บางทีก็ทำ
เรื่องแบบนี้
นะคะ

โอเค
กินตุน
ไว้เลย

ปริมาณ
สุดยอด

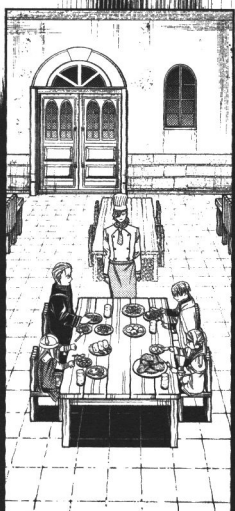

เรีก้า
เซฟอัจฉริยะ
แห่ง
ศตวรรษ
คนนี้

ขอเลี้ยง
เท่าที่จะทำได้
อย่างเต็มที่
เพื่อเป็น
คำตอบแทน

อุตสาหกรรม
นำมัตทำครัว
สมบัติ
ประจำตระกูล
กลับมาจาก
เผ่าปีศาจ

ต้องขอ
ขอบคุณ
มาก
ครับ

ไม่เห็นต้อง
กินรวดเดียว
ขนาดนั้นเลย
ไว้ค่อยมาใหม่
ก็ได้

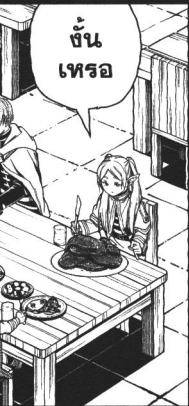
เพราะ
อาหารที่นี้
อร่อย
นะสิ

ถึง
อยาก
ลิ้มรส
เยอะ ๆ

ปริมาณ
เยอะสุด ๆ

เพราะคิด
อย่างนั้นแหละ
ถึงได้มี
ตั้งหลายรสชาติ
ที่ฉันไม่มีโอกาส
ได้กินอีก
เป็นครั้งที่สอง

ชั้น
เหรอ

รสชาติ
ของร้านเรา
จะตกทอด
ไปจนถึง
ชนรุ่นหลัง

ไม่ว่าอีก
100 ปี
หรือ
200 ปี

วางใจ
เถอะครับ
ท่าน
พีริเรน

.....

แปลกดี
นะ

เชฟ
จะพูดกัน
อย่างนั้น
ทุกคน

ปากก็ว่า
อย่างนั้น แต่ก็
พยายามให้เหลือ
เอกลักษณ์
ของตัวเองด้วยการ
เปลี่ยนรสชาติ
ของอาหารในอดีต

ถึงตอนนั้น
แค่ออกไป
ค้นหารสชาติ
ที่อร่อยยิ่งขึ้น
ก็พอ

นั่นคือ
คำตอบแทน
ที่ฉัน
ต้องการ
ในครั้งนี้

ฉันก็ส่งไป
ถึงอนาคต
ให้ได้ละ

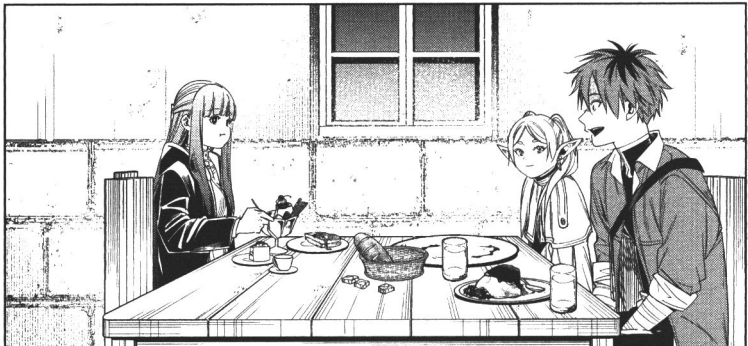
ขอโทษ
นะครับ
ท่าน
ชิมเมล

แต่
ในโลกนี้
ไม่มีรสชาติ
ที่เหนือกว่า
ของผม
หรอกครับ

ในเมื่อ
เป็น
ผมก็จะทำให้
ประทับใจ
ความล้ำเลิศ
อย่างไม่เคย
มีเชฟคนไหน
ทำมาก่อน
ให้ได้ครับ

เป็น
คำขอรับรอง
ของ
ท่านฮีโร่

ต้อง
กินผัก
ด้วยสิ

เป็นปู่
เต็มตัว
ไปแล้ว
...

เงินเก็บ
ที่
ซ่อนไว้
หมด
แล้ว
...

ว่าแต่
เรื่องเงิน
ไม่เป็นไร
หรือ
?

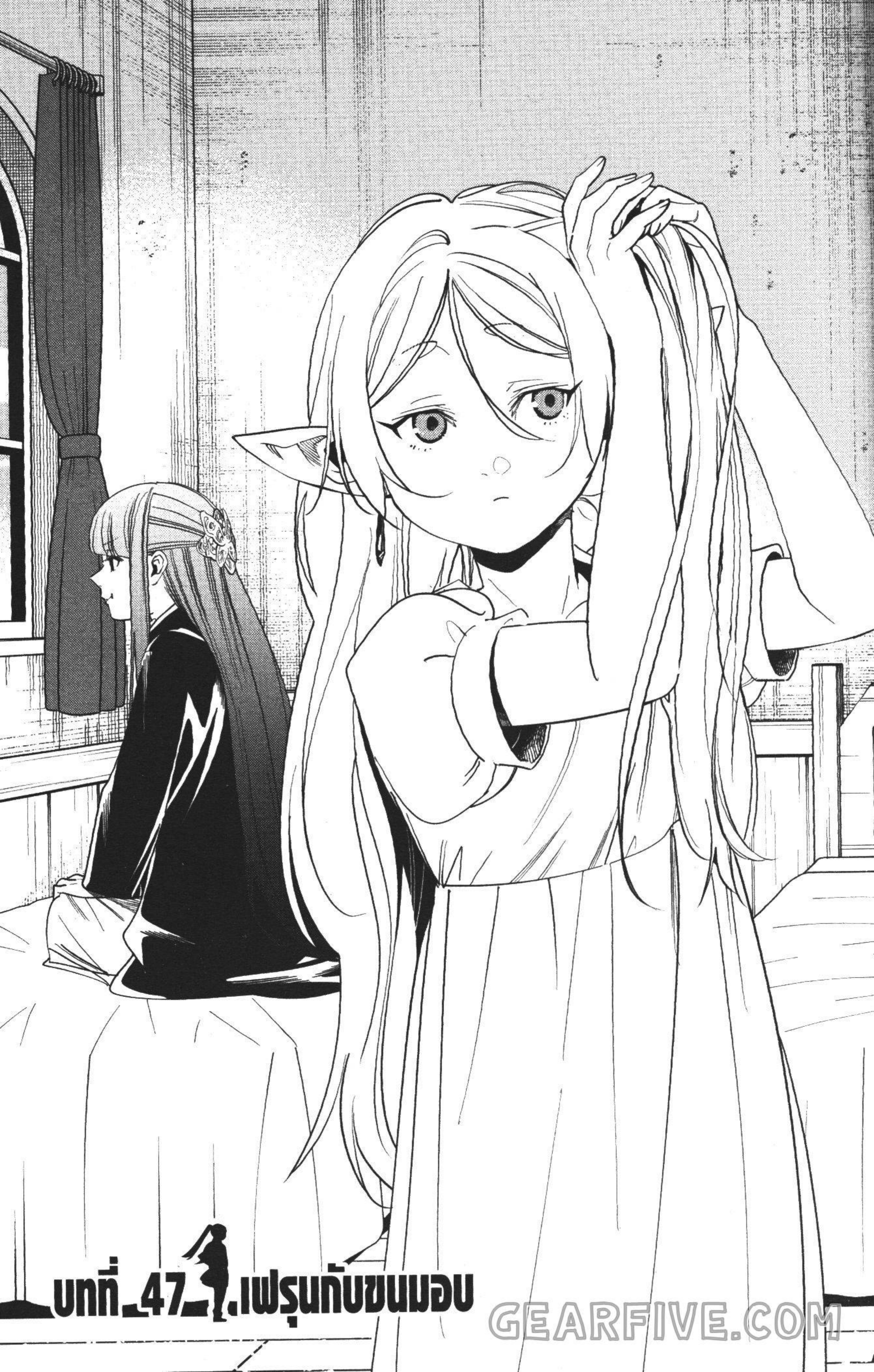
...โชคดีไป
อารมณ์
ดีขึ้นแล้ว

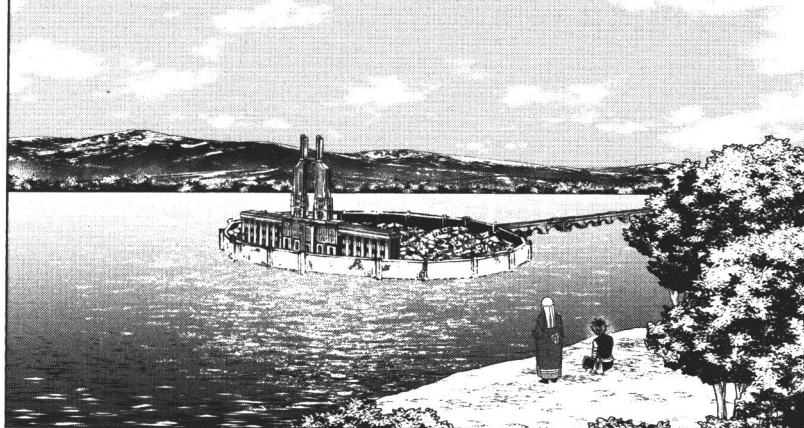
อร่อยจังคะ
ท่าน
พรีเรน

ผม
กระตัก
ไอ้
อีกแล้ว

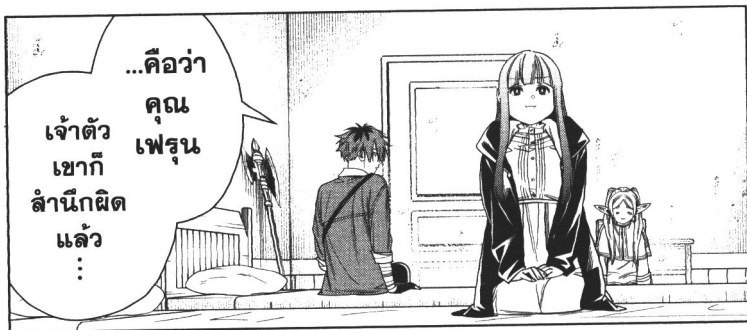
คำอธิษฐานในวันทักลา
F R I E R E N

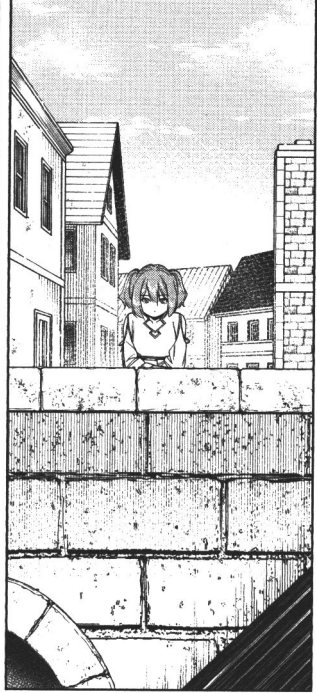

ดูเหมือน
จะชื่อ
เวียร์เบล
ของ
กองกำลัง
เวทมนตร์
ภาคเหนือ

อ้าว
หมอนั้น
...

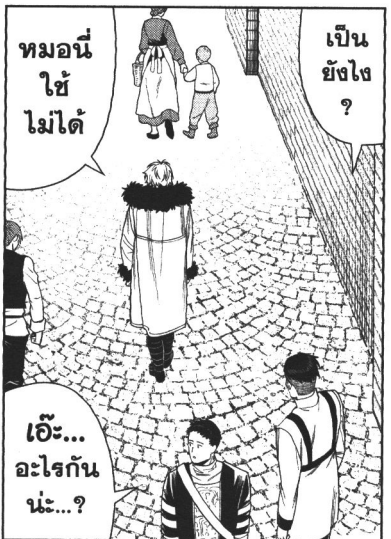
มีอะไร
เทร
ครีบ
?

เอ๊ะ
?

นายเป็น
วอลเลอร์
ไซโหม

ทำอะไร
อยู่นะ

หมอนี่
ใช้
ไม่ได้

เป็น
ยังไง
?

เอ๊ะ...
อะไรกัน
นะ...?

ขอโทษ
ที่ให้คายนะ
คั่นเน

..พวกท่านพี
กลับมาจาก
เมืองหลวง
นะ

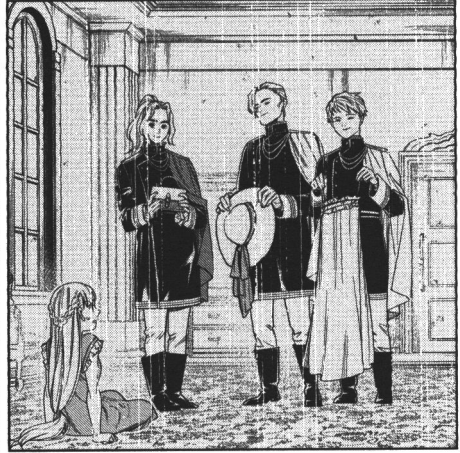
แต่งตัว
น่ารัก
กว่า
ทุกที
นะ

ลาวี
เน่

ชอบ
ชื่อของ
ไม่ได้เรื่อง
กลับมา
ทุกครั้ง

ฉันไม่ใช่
ตุ๊กตา
ให้แต่งตัว
เล่น
สักหน่อย
:

หนักแรง...

แหม
ไม่ไหว
เลย

แม่เอง
ก็พลอยสนุก
ไม่ยอมห้าม
เลย

ตั้งวันนี้
ฉันขอเป็น
ผู้พิทักษ์เธอ
นะ

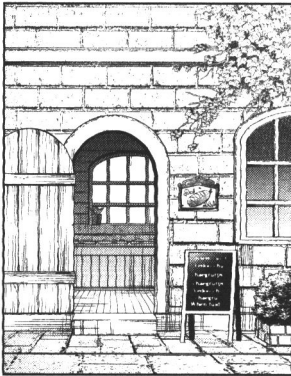
ลาวีเน่
จัง

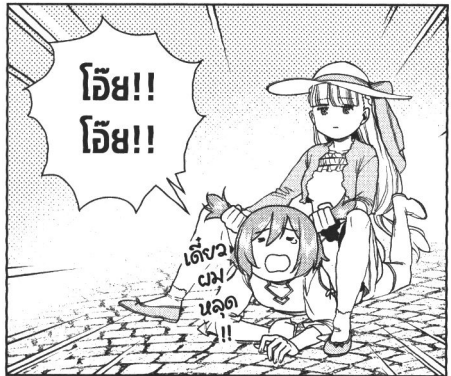
ถ้าคิดอย่างนั้น
ก็มาเปลี่ยนตัว
กันใหม่ละ ต้องถูก
เปรียบเทียบ
กับพวกพี่ชาย
ที่แสนเก่ง
มันนรกชัด ๆ

โดน
ตามใจ
ยิ่งกว่าฉัน
อีก

เฮ้
ไปกันเถอะ
มัน
น่าอึดอัด

โธษ!!
โธษ!!

อันไหน
ก็ได้
ท่านสตาร์ด
เลือก
ละกัน

อยาก
กิน
อันไหน
เหรอ
?

คือว่า
คุณ
เพรูน

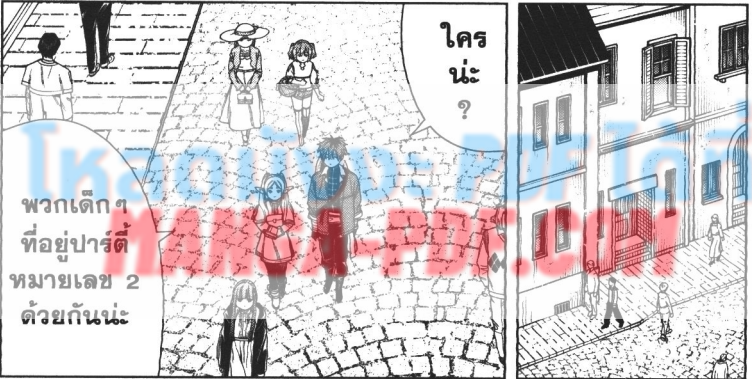
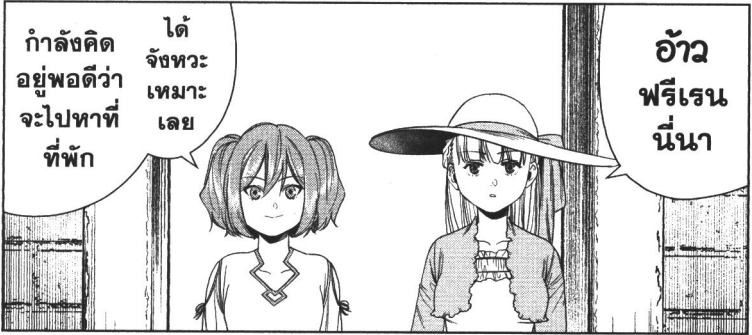
ถามฉันไป
ก็มีแต่
ลำบากใจ
:

ทำใจ
ดีละ
:

นี่มัน
เวลาที่ไม่ว่า
เลือกอันไหน
ก็แย่ไปหมด
:

เฮ้ ?

นายเป็น วอริเออร์ ไซไหม ?

นายเนี่ย ยอด ไปเลย ...

มัน เรื่อง อะไร กัน !?

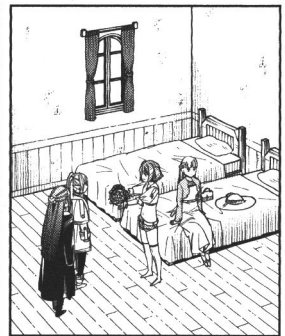

เดี๋ยว ...
อย่า ...
ทำอะไร ?

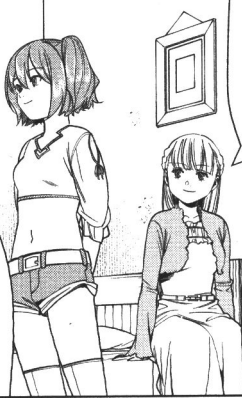

กำลังหาคน ไปเป็น กองหน้านะ

พวกเราทำงาน ปราบเฟรชซ่า (หมูป่าหัวสิงห์) ที่ทำลายพืชผล ทางกาเกษตร จากสมาคม เวทมนตร์ ภาคพื้นทวีป

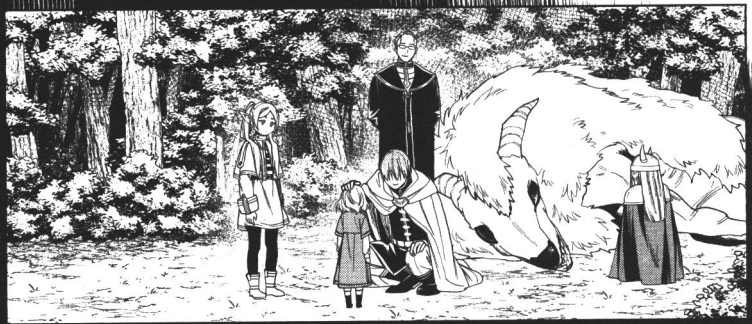
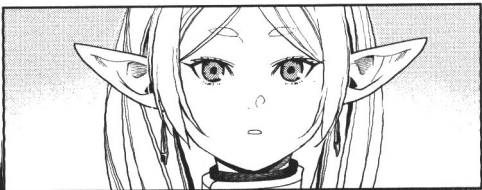
ขอบใจ
น:

ไม่ทรอก
ถ้าไม่มี
ฟรีเรน

พวกเรา
คงไม่ได้
ไปสู
สนามลอบ
รอบสอง

ไม่ได้ทำเรื่อง
ถึงขนาด
ต้องขอบคุณ
ทรอก

เพราะ
เป็นฮีโร่
นะสิ

ทำไม
อิมเมล
ถึงได้
ช่วยเหลือ
คนล่ะ?

ขอบคุณค่ะ
ท่าน
อิมเมล

บางทีอาจจะ
เพื่อตัวเอง
นะ

ไม่ใช่
เรื่อง
นั้น

นั่นสิ
นะ

อาจเพราะ
อยากให้
ใครสักคน
จำเรื่องของผม
ได้สักนิด
ก็ยินดี

...แล้วต้อง
ทำยังไง
เขาถึงจะ
จดจำล่ะ?

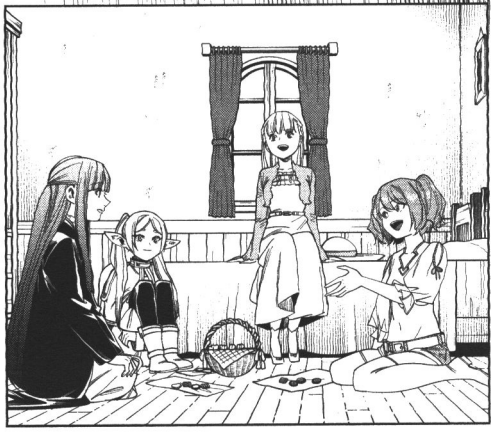
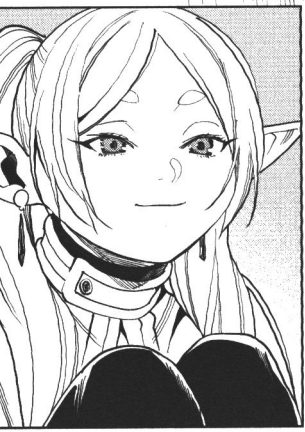

การมี
ชีวิตอยู่
คือการให้
ใครสักคน
รู้จัก
ให้เขาได้
จดจำ

แค่นั้น
ก็พอแล้ว

แค่
นิดเดียว
ก็ได้

ที่จะทำให้
ชีวิตใครสักคน
เปลี่ยนแปลง
ไป

เดี๋ยว เลิกคุย
อารมณ์ เรื่องนั้น
เสีย ได้แล้ว
อีก ..

ว่าแต่
ฟรีเรน
นะ

เข้าวันที่ 2
เนี่ย
ไม่ยอมตื่น
เลยนะ

ขนม ท่าน
ที่ได้รับมา ฟรี
อร่อยสุด ๆ เรน
เลยคะ

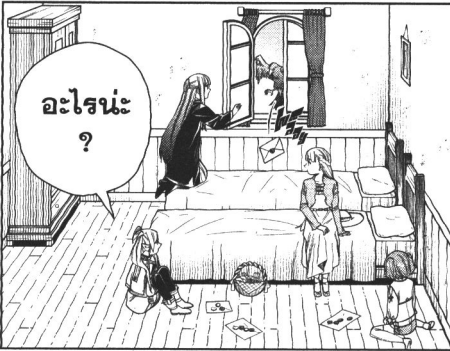
ในที่สุด
ก็อารมณ์ดี
แล้ว ..

นั่นสินะ

...การสอบ
ระดับหนึ่ง
ถ้าเป็น
เหมือนทุกครั้ง
ก็น่าจะมี
การสอบ
ถึงสามรอบ
ตั้งแต่
ครั้งหน้า
เป็นต้นไป
พวกเรา
เป็นศัตรู
กันแล้วนะ

อะไรนะ?

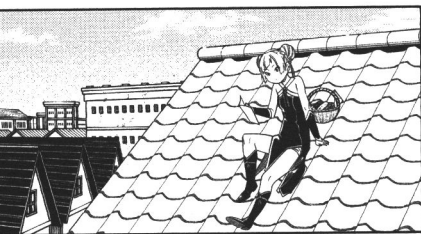
หมาย
ความ
ว่ายังใจ
คะ?

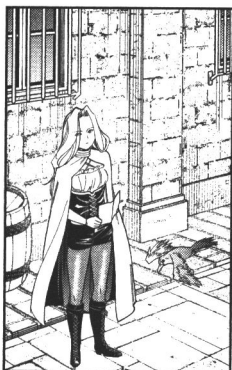
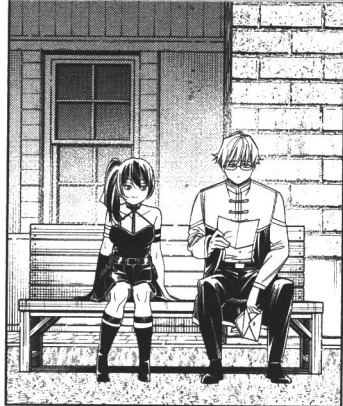
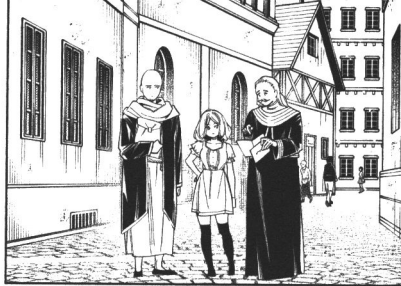
อุตส่าห์
สอบผ่าน
รอบแรก
ทั้งที
:

กรรมการ
คุมสอบ
คือเซนส์
เธอ
โชค
ร้าย
จัง
:

จดหมาย
แจ้งการสอบ
รอบถัดไปคะ
สถานที่และเวลา
ของการสอบ
รอบสอง
แล้วก็ชื่อของ
กรรมการ
คุมสอบ
ที่รับผิดชอบ

นายนี้ก็
สุดยอด
เหมือนกัน
เห็นถึง
แก่นแท้ของ
วิชาต่อสู้
เลย

เนื้อ
อร่อยจัง
...

ไม่
เหมือน
เกนาพ
นะ

ฉันเหรอ?
ฉันเป็น
พวกถือ
ความสงบ
เป็นหลัก

การสอบ
รอบนี้
โหดร้ายจัง
เลยนะ

જાગૃત સંસ્થાની કોન્ટ્રોલિંગ બોર્ડ

อ่านตอนใหม่ก่อนใคร
โหลดมังงะ PDF ได้ที่

MANGA-PDF.COM